Do Vỏ Phú Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

A LOUER

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

DEPOT LEGAL
IMPRIMERIE
N° 9279

A LOUER

NHỰT-BAO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

GIÁ BÁO

ĐÔNG-PHÁP

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Bán lẻ mỗi số	0$05

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Nhà báo ở đàng Lucien Mossard số 13 (gần trường-học Taberd). — SAIGON

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Gởi dây thép đề: LUCTINH-SAIGON
Dây thép nói kêu: Số 203 Sàigon

Mua báo phải trả bạc trước và gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng lý.

Bài đăng báo thì gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỌ, Chủ-nhiệm.

Lời rao thương mãi tính giá rẻ:
Thay mặt cho tôn bảo ở bên Pháp Quốc
Davignon, Bourdet & Cie
9, rue Tronchet — Paris (VIIIe)

VỤ PHONG-THẠNH

(Tiếp theo)

Quan Thị-Sự Mo-Rô (Moreau) buộc tội

Quan Thị-sự Mo-Rô, trước hết, truy tặng hồn Sơn-đầm Tournier là người ngài đã biết từ ấu. Thật là người hảo tâm, nho nhã mà lại có tánh cang trực, đáng yêu mến. Ngài nghiêng mình thì lễ trước mồ.

Bấy giờ ngài mới giải tới tánh tình người quê mùa rầy bài bên này, bị chúng mưu lớp cướp giựt ruộng đất chẳng khác nào người trong chốn thôn quê bên Pháp. Cho nên, tòa trước khi tìm nguyên cớ vụ án mạng nầy, không lấy gì làm lạ. Nguyên cớ vụ nầy rất xa, từ đầu dẫn lại đây mà sanh biến. Phận tòa, cầm cán thăng bằng, phải tìm cho rõ nguyên cớ mà phán xử cho công minh. Ngài tiếp:

« Năm 1940, một người kia đem hết gia-tiền tới ngụ làng Phong-Thạnh, vớ đất làm ruộng. Cày-cấy đã ba đời, từ đời ông đời cha sang qua con châu, mà không ai thêm mua, vì đất chỗ đó xấu. May đâu Nhà-nước đào kinh. Đất trở nên tốt, phát giá. Mã-ngân là Ban-Tác mới nhảy xuống mua. Mua rồi thấy đất Toại cận ranh mưu giựt. Giựt không đặng, mới vẻ vào đơn xin khẩn đất huợt (là đất của Toại cận ranh đó mà không có giấy khẩn). Tới đây mới lòi vai tuồng của quan chủ-quận Gia-rai ra. Vai tuồng nầy ông Phủ-Huấn đóng. Phủ-Huấn làm đầu bản ủy-viên cậm ranh. Phủ-Huấn biết rõ đất ấy là đất của anh-em tên Toại chịu cực khổ, đổ mồ-hôi sôi nước-mắt, vớ ra cày cấy. Phủ-Huấn cũng biết rõ Ban-Tác là thằng điếm, cướp-giựt của thiên-hạ. Thế mà Phủ-Huấn cho Ban-Tác đắc lý. Phủ-Huấn làm nghịch luật-lệ Nhà-nước, Phủ-Huấn làm sái phép công-bình. Phủ-Huấn biết rõ theo phép, thì đất vô chủ phải về người khai-phá trước. Người khai phá ấy là Toại mà Phủ-Huấn lại đưa cho Ban-Tác. Từ đấy, mới lỏ ngòi vụ biến nầy ra.

Toại không nghe, đất tổ phụ lưu lại, mồ mả ông cha nằm đó, lý nào để cho ai giựt đặng sao. Toại tranh giành, kiện thưa vớ lớ. Nhẩm thế không xong, Ban-Tác mới vào đơn xin mua đất huợt. Nhà-nước không dè, chịu bán. Bán đất của Toại vớ, cày cấy thuở giờ, bán cho Ban-Tác. Bán mà lại bán rẻ thúi. Đất một năm huê lợi sáu ngàn, bán cho Ban-Tác có một ngàn nguơn bạc. Mua rồi Ban-Tác làm chủ, thâu lúa ruộng. Ấy là năm 1925. Thâu không đặng với Toại, Ban-Tác không biết liệu sao mới bán đất lại cho Hồ-thị-Trân làm chủ. Bà Trân tính êm với Toại cũng không đặng, mới phát đơn kiện Toại không đóng lúa. Tòa xử Toại thắt. Cho bà Trân tịch biên mùa màng. Thế mà từ năm 1926 tới 1927, lãnh ân thì hành cũng không đặng với Toại. Lúc bấy giờ quan Phủ Viễn ngồi Gia-rai. Phủ Viễn có lời phúc rằng:

« Làng không làm gì nổi với « những người quyết liều thác « mà giữ huê-lợi của nó làm ra ».

Bị vậy mà phải dùng tới sức binh linh mà thi hành án ấy. Quân linh xuống thi hành, mới xảy ra vụ biến ngày 16 Février 1928 đây. Ai giết sơn-đầm Tourrier? Vẫn biết tòa tìm nguyên cớ, cho biết vụ biến nầy gốc bởi đâu mà ra, cho biết những ai có phần cang-dự trong đó, nhưng cũng phải tìm biết những ai giết sơn-đầm Tourrier mà phạt cho đáng tội. Người giết Tournier là Chúc chứng cớ rõ ràng, mà Chúc cũng bị giết liền với ba người bồng bọn. Chỉ ư Toại với con là tên Tia chẳng là không có chen lộn trong đám nầy, nên tôi xin tòa tha bổng. Nhưng mà tôi xin tòa nghiêm phạt Thị-Trong là người đàn-bà cầm giao muốn đầm sơn-đầm Tourrier trước hết; thị-Liêu là người bị thương tại trận với tên Miêu là đứa có tiền ăn mấy lần, đáng đày lưu, có xen trong đám loạn.

« Đó việc có chứng ấy, xin các quan phán đoán đi. Vụ án của các ngài xử đây có quang trọng về việc nước việc dân lắm đó.

Các ngài sửa phạt vụ bi kịch nầy. Quan phủ Huấn phải gánh chịu lấy phần cang-dự lớn-lao của ngài. Nhưng mà tòa cũng phải nghiêm phạt kẻ làm nghịch phép quan luật nước cho họ biết rằng phép quan luật nước là mạnh, không ai đặng xúc phạm tới. Nếu những kẻ bị cướp giựt ấy mà giết Phủ Huấn, Ban-Tác với Hồ-thị-Trân, thì tòa cũng còn có chỗ nghĩ mà nhiêu dung; cái nầy lại nhẻ giết Sơn-đầm Tournier, là linh quan, là người vỏ cang, người vàng lịnh thi hành, có biết gì trong đó.

« Qui ngài phán đoán vụ nầy, chẳng khác nào qui ngài sắp đặt việc nhà cho có trật tự; muốn có trật tự phải có đồng khí; đồng khí ấy là phép quan luật nước.»

TRẠNG-SƯ TRICON

Quan Thị-sự buộc tội rồi Trạng-sư Tricon bào chữa. Trước hết cũng truy tặng Sơn-

(Coi tiếp qua trương nhì).

Lại một số tiền làm nghĩa của ông Trần-trinh-Trạch

Ông Trần-trinh-Trạch thật rõ-ràng là một nhà giàu lòng hảo-nghĩa có danh; chẳng những là riêng ở Nam-kỳ biết tiếng mà thôi, mà cả đến ngoài Trung-Bắc cũng đều rõ.

Như mới rồi đây thì một số tiền rất lớn là mười vạn đồng của ông xuất ra để lập nhà dưỡng-lão cho Annam, còn ai là không được nghe biết. Kể nay lại nghe rằng ông mới xuất một số tiền nữa là 30.000 quan để giúp vào cuộc lập « Học-quán của họ-sanh Đông-pháp lưu học tại Paris».

Còn ngoài ra thì từ bấy lâu nay ông đã giúp biết bao việc nghĩa khác.

Phải vậy mà thôi sao! Ông lại cũng là người ra gánh vác cuộc mở số 600.000 đồng là cuộc xổ số S. A. M. I. P. I. C. Dường ấy đồng-bào ta còn ngờ chi nữa mà chẳng, vui mua cho mau tất số.

Nhân cái nghĩa-cử nầy, bổn-báo xin có lời trân-trọng kính lặng khen ông, và ước sao còn nhiều nhà phú-hộ khác sẽ vì cái gương nầy mà cũng được một tấm lòng hảo-nghĩa như ông Trần đây vậy.

L. T. T. V.

Tin-tức hội Nữ-công

Bàn trị-sự năm 1928

Ngày 2 Août là ngày khai hội. Hết buổi nghỉ hè, bổn-hội chúng tôi lại họp hội-đồng để bàu bàn trị-sự mới năm 1928. Vậy xin bá-cáo toàn thể bổ-em hội-viên cùng qui ông qui bà có chức tán-trợ danh-dự cho hội[1].

Bàn trị-sự trúng-cử như sau nầy:

Mmes Ng-khoa-Tùng dite Đạm-Phương, Chánh Hội-trưởng,
Trần-quang-Khải dite Phương-Thanh, Phó Hội-trưởng,
Mlles Trần-nhu-Mân, Chánh Thủ-bổn,
Trương-thị-Thắng, Phó Thủ-bổn,
Mmes Nguyễn-khoa-Tú, Thơ-ký
Trần-nhựt-Tân »
Mlle Phạm-thị-Nga »

Bàn trị-sự chúng tôi nguyện làm hết công việc của hội đã ấy-thác cho.

∴

Các nhà tán-trợ cho hội Nữ-công

Mme Huỳnh-thúc-Kháng 10$, Mlle Liên-Hương 5$, Mlle Trang-thị-Dung 10$, Mlle Nguyễn-thị Ngọc-Thành 10$, M. Nguyễn-Công dit Thảo 10$.

Bổn hội chúng tôi có lời trân-trọng cảm tạ qui ngài, qui bà và qui cô.

Nữ-công học-hội (lai cáo)

Máy chữ nhỏ bằng ngón tay

Mới đây trong tạp-chí Cát-điển-cát (Grong Writer Magaline) có đăng tin một cái máy « đánh chữ » mới ra đời như sau nầy:

Cái máy « đánh chữ » con tí mới ra đời. Toàn-thể của nó chỉ bằng một ngón tay cái chúng ta. Những chữ đánh ra, nếu không có kính « hiển-vi » thì dầu có người tinh mắt đến đâu cũng không thể đọc được. Các phương diện về bản thân máy đó đại khái cũng như máy « đánh chữ » thường, duy các bộ trong máy toàn là bằng vàng hoặc bằng bạc, chớ không phải bằng đồng bằng sắt. Dùng máy ấy mà đánh chữ thì một quyển đồ trăm trương, chỉ dành trong một tờ giấy là đủ.

MỘT BỌN ĂN CƯỚP BẮT DỮ TỢN

ĐI 16 NGƯỜI, CÓ 5 CÂY SÚNG THIỆT

Đánh lấy của tài chủ 12.500$00 và ba cân rưỡi vàng

Ôi, thật đời càng văn-minh chừng nào, thì những việc cướp của hại người càng nảy-sanh lắm đều rất nên quỉ quyệt, trù mưu thiết kế, để cợt người, giả quan giả lính, đến đánh một cách dễ-dàng, không ai biết được, đâu cho có người nào tài ba xuất chẳng, mưu ắt cũng minh, thì cũng phải cam lấy mất mà nhìn, không có tài nào biết được cái chước khéo mưu khôn, của phường ác tâm bày ra, để mà giết người cướp của. Ấy là cái kế giả linh giả quan, đến bao nhiêu, được mà xét bắt tài gia, quyết tra cho ra bạc tiền châu-báu; như vậy mà chúng nó còn pháo ngôn rằng, lại nhà tài gia có một cây súng lậu, và làm những việc cang vẻ quốc sự, nên chúng nó vâng lịnh trên thân hành đến bắt. Ôi, những việc biến xảy gian trá như vầy, thì có ai tài nào mà biết cho được; cái gian kế của bọn ăn-cướp nầy, chỉ cho là đội quân mà thôi, nên mặc tình chúng nó muốn làm sự chi mà không được, vì như chỗ không người, nào có ai mà dám cũng ngăn hạch hỏi, cứ việc bưng kín miệng bình, thấy sao hay vậy, ấy là vì những người ở nơi miệt vườn, đều là quê dốt, hễ thấy tây thấy linh thì đã kinh tâm, vì như gặp loài ác thú, nên chỉ biết có đều cuối đầu, thưa thưa dạ dạ. Vì vậy nên chúng nó mới lập lấy mưu nầy, dùng sức phục của nhà binh, để dọa người cướp của cùng toàn hại mạng người, coi ra quá dễ, ấy cái đại kế rất mầu, lâu lâu thường có.

Như mới hôm ngày 20 tháng Août 1928 nầy, chừng lối năm giờ chiều, mặt trời còn lỏ rõ: thì có một bọn ăn cướp giả quan giả linh đến đánh tại nhà tài gia là bà Huyện hàm, tên Võ-thị-Ân, ở làng Ninh-thuận, tổng Bình-hưng, tỉnh Vĩnh-long. Khi bọn ăn cướp nầy mới đến, thì có bốn tên ăn mặc đồ sắc phục nhà binh, là một tên quân cố cầm 1 cây súng giặc hiệu ca mauſc sư ton (C. T. N.) và hai tên cai một tên thì cầm súng giặc cỏn một tên cai nữa thì cầm một cây súng calibre số 12, còn một bếp thì cầm một cây súng calibre số 16, và một người bận áo bành-tô vòng thì cầm một cây súng số 20; khi 5 tên linh giả nầy đi xuống gần đến bên nhà bà Huyện, thì chúng nó hỏi rằng: có ghe của ông Cò đến chưa, thì những người ở trên cửa bên đều nói không có, thì 5 tên hung đồ ấy nói rằng, chúng nó vâng lịnh trên là quan lớn chủ Tỉnh và quan lớn chủ quận chầu thành Tỉnh Vĩnh-long, đến tại nhà được mà tra xét, về việc có người cáo bào khai rằng: tại nhà bà Huyện có chứa súng lậu và của gian, nên quan lớn mới sai chúng nó và ông Cò đến bắt.

Khi bọn ăn cướp hỏi như vậy rồi, thì chúng nó cầm súng lức tốc lên nhà, quyết ra tay tận sát, khi chúng nó lên đến cái cửa hàng rào sắt, thì chúng nó hỏi rằng: có Hội-đồng Sơn, xã Đài và tên Cả ở nhà không, thì những người trong nhà nói rằng không có, chỉ có một mình tên Cả ở nhà mà thôi. Khi bọn ăn cướp ngặc nói như vậy rồi, thì nó lập tức cầm súng bước lên thang gạch, ngó thấy tên Cả ngồi trên bộ ghế cần để giữa nhà, thì chúng nó gio súng bắn tên Cả một phát, đạn trúng cánh tay lả và hai bắp đuôi, rồi tên Cả ngã luôn xuống đất chạy tuốc ra nhà sau, kêu bà Huyện nói rằng ăn cướp. Nhờ vậy nên bà Huyện và tên Cả mới là chạy thoát được, ấy là vì bọn cướp tưởng tên Cả đã chết rồi chớ thật sự thì tên Cả ngồi trên bộ ghế cần, nhờ có một cái đai ghế và một cái gối lớn để đạn, nên mới không trúng vô trong bụng, chớ chỗ tên ăn cướp đứng mà bắn tên Cả đã cách chừng 2 thước nầm tầy mà thôi, vì quan oai nên bọn ăn cướp tưởng cho thế nào tên Cả cũng phải chết, nên chúng nó mới hô lên rằng: tài gia bị bịnh rồi, mau mau bắt nó.

Khi bọn ăn cướp giả cai đội nầy, lên nhà bắn sáng làm hiệu rồi, thì có một lớp chừng 11, 12 người, bận đồ sa-vinh, đều đội kết xám, kế thì cầm bùa, người lại vác đồ khí giới, áp lên một lượt vô nhà mà lục sát, đọn đồ và bắn hết 3 cái tủ hăng cây, một cái tủ sắt hiệu (Benche) ra rồi lấy hết một số bạc là 12.500$00, 3.000 đồng su và 3 cân rưỡi vàng, 1 sợi dây chiền, một đôi bông xoàn. Khi bọn ăn cướp nầy mới đến là lúc 5 giờ chiều, vì mắc lo bừa cho được cái tủ sắt, nên gần đến 7 giờ tối chúng nó mới chịu ra đi, còn khi chúng nó mới đến, thì chúng nó chia ra các đường, mà giữ những người đến tiếp, tiếng súng nghe đã liên thinh, dường như pháo nổ, mà phần là súng giặc, nên nó bắn đạn đi rất xa, cách xa chừng 2, 3 trăm thước, vì vậy nên những bọn ăn ở mấy lăng kế cận, như làng Phú-hiệp, làng Hòa-ninh, dân chạy đến gần có 3, 4 trăm người, mà không có một người dám đến gần chúng nó. Ấy là tối nói về việc chúng nó giữ bốn phía nhà tài gia như vậy đó, chớ còn như ở rạch trên, chúng nó cũng có để người cầm súng gìn giữ dân làng chẳng cho đến tiếp, thật bọn ăn cướp nầy, chẳng nó quyết giết người cho để bỏ cướp của, nên chi kẻ chẳng nó nghe tiếng người nói chuyện chỗ nào thì chúng nó cứ ngay chỗ đó mà bắn, đạn đi vài ra nghe thối ghê hồn hoảng vía, bốn phía đều có tiếng nghe đã hết hồn, vì vậy nên mới có năm người bị trọng thương, phải chở đến nhà-thương Vĩnh-long. được cho quan thầy cứu cấp, đặng lấy đạn ra: còn những người bị mót hai vít đạn nhẹ, nếu đếm hết, thì cũng có trên 15, 16 người bị chúng nó bắn. Thật đám ăn cướp nầy tự xưa đến nay chưa có ai tưng thấy, vì chẳng khác một đám giặc chôm, như vậy mà còn làm nói rằng không sợ cho được, Chỉ biết mặt đâu nơi nước mặt là làng, không có ai dám đứng ngăn chỉ cả, nên cái đám ăn cướp mới dám hành hung, tung hoành quá lắm như vậy, chẳng hề kiên sợ gì ai, chớ chúng nó cũng đư biết rằng: ở lại nhà tài chủ thì thấy hiệp-đồng có súng, song nó chẳng đếm xỉa là chi, cứ việc đọn đồ bừa tủ.

Việc ấy cũng là may cho bọn ăn cướp, mà lại rủi cho tài gia, nên thấy hội-đồng ở nhà đi khỏi, đem cây súng theo ghe, chớ phải chi có thầy ở nhà, thì làm sao đám ăn cướp nầy cũng chết 5, 6 người là ít, ấy là vì khi chúng nó xuống năm chiếc xuồng được đi ra đó, thì chúng nó kêm 5 chiếc xuồng lại một, đi cách bờ chừng hai thước langsa. trong lúc chúng nó đi ra, vì chẳng khác như người nhà bơi xuồng đi chợ, bơi một cách lẻ chỉnh hẳn hòi, lâu thì quá đỗi, như vậy mà những người mắt nát với tâm đông, mới tính sao đây, chỉ dành phòng mắt mà nhìn, để mặc tình chúng nó ra đi cho êm thấm. Như vậy mà chúng nó cón chẳng biết thương người, đụng nhà nào cũng bắn vỡ vó, làm cho dân làng bỏ nhà mà thốn.

Đám hung thủ nầy thật là quá ư độc ác, quyết giết người lấy của mới yên hàng nên chúng nó mới kiếm người bắn như vậy, còn những bì sáng của chúng nó đó, đều là đồ ở trên hàng làm ra, chớ không phải mấy nhà có sáng ở miệt vườn, mà quảy cái bì được khéo như vậy.

Thật bọn ăn cướp giả quan giả linh nầy, đều dùng súng thiệt, có đủ sức mà giết người, nên mới đến đánh người trong lúc bình minh, quan dân cũng đương rộn rực mà chúng nó dám đến đánh người ta coi đường như chỗ đông khó có cháy, chẳng có ai đề bước vâng lai, thì ai tài gì mà không sợ, còn bọn ăn cướp nầy đây chúng nó chẳng có cần, cũng là quần áo thì chúng nó không thèm đề động đến mén nào tất cả.

Thật nếu bọn ăn cướp rất dữ tợn nầy, mà quan trên truy tầm không được, thì rất nên đại hại cho bá tánh nhơn dân ở miệt vườn, ngày đêm vì đều khó gan hèo mật, phập phòng lo sợ những việc biến xảy rất rõ, của phường ác tâm lập mưu để cướp của giết người, đường như lấy đồ trong tài, coi mạng bá tánh như thể cỏ cây, ấy là một đều rất nên hung ác, làm cho bá tánh thường phải nằm mặt nằm gai, hết ngày tới đêm, sợ thôi hồn rụt, bỏ nhà bỏ cửa, ngủ buội ngủ bỏ, chớ nào có dám về nhà mà an lạc.

Vậy chúng tôi hết lòng cầu xin trước là quan lớn cảm chỉ tình, quan lớn biện lý, quan chủ quận, và quan đầu phòng sở mật thám, ở tỉnh) Vĩnh-long, để tâm trù xét, định kế lo mưu mà truy tầm nả trốc bọn ăn cướp nầy cho được, đặng mà cứu lấy bá-tánh nhơn dân, cho khỏi việc đảo quyện ta nha thiết xỉ, bỏ cửa bỏ nhà trốn chuốt trốn nhuốt, ấy cũng vì bọn hung ác ấy mà ra, làm cho thiên hạ lao nhao tứ nhứ, bỏ việc làm ăn lo rầu hết sức.

Vậy chúng tôi cái xin tức vì mình quan xôn lo truy trốc, cho được bọn hung đồ nầy, thì ơn đức vì tây trời biển, dân chúng thấy rập nhau mà xưng tụng đến giả đời.

MẠC-THIÊN-ĐÀI
Bút tự: Thành-Long

Vụ Bà-đầm

Vụ bà đầm gian-hùng, sửa tả hết 25.000 đồng, hôm qua bổn báo đã có nói rồi. Nay nói tiếp là sau khi bắt bà bỏ vào nhà-đá rồi, có đem đến trước mặt quan Bồi-thẩm để hỏi. Hỏi bà làm sao? Thì hồi công-việc bà làm vậy vậy, mà có hay là không. Rồi bà trả lời sao? Bà chịu rào, không thêm chối chát nào. Bà khai rõ đầu đuôi, là a-ý với ba chú Khách đem factures bảy-bạ đến đòi tiền, rồi bà lấy đó bà bỏ ttúi. Cũng có cho ba chú Khách chát ít. Bà khế-khọt hà-mồn tử bấy lấy nạy, cũng được lối chừng 25.000 đồng của hãng.

Thói thì còn chi nữa mà ngờ. Chỉ còn có một lẽ là đợi coi quan trên rộng hẹp. Rồng thì bà nhờ, mà có hẹp thì bà cũng cam chịu. Nghĩ 25.000 đồng nào phải tỉ tối gì!

Còn vỡ phần ba chú khách kia thì có lẽ sở mật-thám nay đã do bắt được rồi chớ chẳng không. Mà ba chú khách ấy tên gì? Chưa biết được, vì sở tuần-cảnh còn giấu tên đề cho dễ bề trung-trực. Vậy làm gì trong một vài ngày nữa đây, ai muốn biết cũng sẽ biết, chẳng muộn gì!

Vụ phong-
(tiếp theo)
đầm Tournier rồi
chuyện điền thổ.
phép về điền thổ
đồn, còn có chỗ khu
bảo học nối quyền
khẩn. Chớ luật Ann
Đất, ai khai phá trư
trước, thì người đ
Còn minh thì ở hở
trước. Kẻ quê mùa
giựt ruộng, làm sa
sao! Có một thế đ
mà tòa biết đâu, cứ
xử. Đó là nguyên c
thất. Làm sao? Ch
Conseil d'Etat. Tòa
Conseil d'Etat ra s
thuở giờ ai thấy m
kiện tới Cons
năm mươi mẫu đ
coi bị giựt rồi, kh
của rồi, bỗ hết
cây cấy, làm sao,
trí phải day lại qu
người, quyết liều
biết sao mà tính n
Tòa phải biết vì
phải gánh phần
hơn hết là Phủ H
Huấn truy kiệt vì
Huấn giúp Ban-T
cướp giựt của ng
sự nầy, Phủ Hu
phạm.
Chi như mấy t
xin tòa nghĩ sự c
nhỡ. Một nhà kh
chết bốn mạng r
còn ra oai trừng
đức nhiều dung.
là một cái kế đ
chẳng cần phải
TRẠNG-SƯ
Bảo chữa về
Trước hết Tri
ca tụng quan Thị
quyết tìm nguyên
thật. Đoạn ngài
buộc các nhà bị
cũng chẳng chi
Thị-Trong bắt
muốn đâm muốn
quả tội phạt tử
bà năm. Thị-Liê
một hai không
vào đâm. Thươn
đến đổi năm nhà
tháng đó đủ chứ
có tung oành t
ấy chăng? Còn
ai biết rằng nếu
đâm khổn chiến
nghe chừng mà
ấy đều là hạng
linh Thế, nếu
dung, thì không
Vậy xin tòa ru
đến một nhà qu
điểm Bertrand
lớp nhau cảnh
giùm. Trức lý
ngăn, phải tra
nào mong làm
biến-loạn ấy ở
bắt minh mà ra
Bấy giờ Trạng
qua vụ án sống
chẳng lành,
Feuilleton n° 734
TIỀN CĂN
CHƯƠNG
Hoa-lân-Tinh
chỉ xác bà ngoại
Mo-Ren, đầu cả
cỏ vì việc tang
Mo-Ren. — Cô
Chuyện cười-qu
nói cho tôi biết?
Hoa-lân-Tinh.
chín giờ lập hôn
Nam-nước Phon

Vụ phong-thạnh

(tiếp theo)

đâm Tournier rồi bắt qua chuyện điền thổ. Ngài nói lệ phép về điền thổ chưa chỉnh đốn, còn có chỗ khuyết, không bảo bọc nổi quyền người tiên khẩn. Chớ luật Annam rõ ràng. Đất, ai khai phá trước, cày cấy trước, thì người đó làm chủ. Còn mình thì ơ hờ, không liệu trước. Kẻ quê mùa bị cướp đất giựt ruộng, làm sao? Biết làm sao! Có một thế đi kiện. Kiện mà tòa biết đâu, cứ giấy tờ mà xử. Đó là nguyên cớ đó. Tòa xử thất. Làm sao? Chống án qua Conseil d'Etat. Tòa biết việc qua Conseil d'Etat ra sao chớ. Mà thuở giờ ai thấy một người nhà quê kiện tới Conseil d'Etat về năm mươi mẫu đất? Tòa nghĩ coi bị giựt rồi, kiện thất rồi, hết của rồi, bỏ hết ba mươi năm cày cấy, làm sao, tính sao? Tức trí phải dạy lại quyết chiến với người, quyết liều với phép, chớ biết sao mà tính nữa.

Tòa phải biết vụ nầy, người phải gánh phần cang dự lớn hơn hết là Phủ Huấn; vì Phủ Huấn trợ kiệt vi ngược, Phủ Huấn giúp Ban-Tác làm gian, cướp giựt của người mới sanh sự nầy, Phủ Huấn là chánh phạm.

Chí như mấy tên bị cáo đây, xin tòa nghĩ sự oan ức tức-tối của nó mà chế chầm cho nó nhờ. Một nhà khốn đốn, chịu chết bốn mạng rồi, tòa nở nào còn ra oai trừng trị. Xin tòa lấy đức nhiêu dung. Dĩ đức trị chi, là một cái kế đặng lòng người, chẳng cần phải ra oai sấm sét. »

TRẠNG-SƯ ZÉVACO

Bảo chữa về bên hình.

Trước hết Trạng-sư Zévaco ca tụng quan Thị-sự công minh, quyết tìm nguyên cớ cho ra lẽ thật. Đoạn ngài nói: Theo lẽ buộc các nhà bị cáo đấy nhắm cũng chẳng chi là trọng. Như Thị-Trong bất quá là cầm dao muốn đâm muốn chém, thì bất quá tội phạt từ sáu tháng tới ba năm. Thị-Liều thì kêu oan một hai không có chen mình vào đám. Thương tích nàng bị đến đổi nằm nhà thương cả ba tháng đó đủ chứng rằng nàng có tung oành trong đám loạn ấy chăng? Còn như tên Miêu, ai biết rằng nó có cang dự trong đám hỗn chiến ấy không? Duy nghe chứng nói có, mà chứng ấy đều là hạng chứng như tên linh Thế, nếu tòa không rộng dung, thì không khỏi tội.

Vậy xin tòa rộng dung. Nghĩ đến một nhà quê-mùa bị thằng điếm Bertrand khách-trú, mưu lớp nhau cướp giựt, mà thương giùm. Tức lý quá phải chống ngăn, phải tranh trở, chớ ý nào mong làm rối loạn chi đâu; biến-loạn ấy ở nơi một ông phủ bất minh mà ra hết.

Bấy giờ Trạng-sư Zévaco nói qua vụ sai quân lính. Rằng biết sự chẳng lành, tòa chẳng nên dùng sức binh, sao tòa lại sai Sơn-đâm đến đó.

Rốt lời, trạng-sư xin tòa lấy đức nhiêu dung cho một nhà chịu đau-đớn sầu thảm đã nhiều, kêu khóc máu theo nước mắt.

LÂM-VĂN-NGỌ

Hai cái tin mừng

Bổn-báo mới tiếp được tin lành rằng M. François Huỳnh-vănTinh, là linh tế của ông Nguyễn-ngọc-Kỳ, Tri-phủ hồi hưu tại Quán-tre (Giadinh) mới đỗ được bằng Lục-sự ký-thất (Notaire) kỳ thi hôm 29 Juin 1928 tại Pháp.

M. Huỳnh-văn-Tinh đây là người quán ở làng Tiên-thủy Sốc-sải (Bentre), niên-kỷ vừa mới 25.

Vậy bổn-báo xin có lời kính chia mừng cùng quan Tri-phủ Nguyễn-ngọc-Kỳ và khen tài M. Huỳnh-văn-Tinh.

∴

Lại cũng mới tiếp được tin lành của ông bà Nguyễn-phong-Thanh, Nghị-viên địa-hạt, nghiệp-phủ tại Cau-ngan (Travinh), cho hay rằng lịnh lang của ông là M. Nguyễn-văn-Vàng, vừa rồi đã đỗ được bằng Tú-Tài kỳ nhứt tại Toulouse.

Vã ông Nguyễn-phong-Thanh đây là một người xưa nay phần nhiều ai cũng đều nghe tiếng, nhứt là người ở tại tỉnh tại quận lại càng biết rõ nhiều. Từ ngày ông ra làm nghị-viên địa-hạt đến nay, ông hằng ra công lo tu-bổ và sửa-sang trong quận rất nhiều. Nhờ vậy mà quận Caungan được bề vẻ-vang phát-đạt. Nhứt là điều nầy thật đáng ngợi ông, là việc học-trò thi cử. Theo lệ mỗi năm, tới kỳ thi thì các sĩ-tử ứng-thí phải cơm tiền đến tại trường tỉnh; như nhà giàu thì chẳng nói chi, chỉ như con nhà nghèo thì sự tổn-phí ấy chẳng phải là không lấy làm nhiều. Đã vậy mà sự đậu rớt cũng chưa biết được.

Bởi ông dòm thấy chổ bất tiện cho con dân nhà nghèo như thế, nên vừa rồi đây ông ráng xin được quan trên là kể từ năm nay sắp đi, hể tới mỗi kỳ thi mỗi năm tại quận, thì quan Giám-khảo xuống tại trường quận mà mở hội, chớ khỏi phải cái phiền là chạy cơm tiền để đi đến trường tỉnh nữa.

Ngoài ra ông lại là người có tánh ôn-hòa đáng mến. Trên dã vì nước, dưới cũng vì dân, bề cư-xử được mười phần vẹn-vẽ.

Vậy hôm nay nhân cái tin lành nầy, bổn-báo ngoài sự chia mừng cùng ông, còn có lời thành-thật tặng khen ông: vì nhờ đức ấy mà được phước nầy rất xứng.

L.T.T.V.

Việt-Nam Ngân-hàng

Nhận lãnh tiền gởi vô sổ tiết kiệm bằng bạc Đông-pháp hay là tiền quan Langsa, *cho lời 5% mỗi năm.*

Chữa bệnh sốt cách nhứt

SỐT RÉT NGÃ NƯỚC

không gì bằng

QUINOFORME

là thuốc tiêm, thuốc viên hay thuốc hoàn

Chế theo khoa-học và đã thông dụng ở các thuộc-địa pháp.

Có bán ở khắp các hiệu thuốc tây.

H. LACROIX, 37, Rue Pajol, PARIS (18e)

Chỉ hai đồng bỏ ra mua số,
May lợi to lại có ích chung.
Ai ơi xin chớ thẳng dùn,
Việc làm có nghĩa, ngại-ngùng sao đang;

CÁC CUỘC THI HỌC KỲ NHÌ

Các cuộc thi học kỳ nhì tại Nam-kỳ về năm 1928 sẽ mở ra mấy ngày kể dưới đây, và đơn xin thi phải gởi đến tòa Học-chánh Nam-kỳ trong kỳ-hạn chỉ sau nầy:

1· Brevet élémentaire và Brevet d'enseignement primaire supérieur:

Thi ngày thứ hai 17 Septembre 1928. Thâu đơn tới trọn ngày 1er Septembre 1928.

2· Brevet Supérieur:

Thi ngày thứ năm 13 Septembre 1928. Thâu đơn tới trọn ngày 1er Septembre.

2· Diplôme d'études-primaires supérieures fanco-indigènes:

Thi tại Saigon và Mytho (tại Mytho thi viết không): Thi ngày thứ hai 24 Septembre 1928. — Thâu đơn tới trọn ngày 8 Septembre 1928.

3· Brevet de capacité correspondant au baccalauréat de l'enseignement secondaire:

Thi ngày 17 Septembre 1928 (chớ không phải ngày 13 Septembre như trước đã định)

Thâu đơn tới ngày 1er Septembre.

4· Brevet de capacite de l'enseignement secondaire franco-indigène:

Thi tại Saigon ngày thứ hai 24 Septembre 1928. — Thâu đơn tới trọn ngày 8 Septembre 1928.

VÌ UẤT ỨC QUÁ MÀ TỰ TỬ

Cũng là ở Hàđông. Vừa rồi tại trại lính khố-xanh, có xảy ra một tấn bi-kịch vì chuyện bốn đồng bạc. Đầu đuôi vụ ấy như sau nầy:

Hai người lính cùng ngủ với nhau một buồng. Một hôm một người sáng dậy mò lưng thấy mất bốn đồng bạc, bèn nghi cho bạn, nên lập tức ra trình quan. Quan bèn phạt người lính kia 15 ngày tù về tội ngủ chung rồi ăn cắp. Mới rồi vừa hết hạn ở tù lại có lịnh quan trên thải về. Thật rõ là tai-nạn dập-dồn! Lúc đem trả đồ binh, người lính ấy vì uất-ức quá nên không thể dằn lòng mà chịu oan nhục, sẵn cây súng cầm trong tay, liền chỉa vào ngực, bóp cò rồi ngã lăn xuống. Đường đạn xuyên qua ngực, tia máu ở trái tim phun lên. Một người nghe tiếng súng nổ, chạy đến xem thì trên mặt đất chỉ còn là một cái thây của chú lính nằm trên vũng máu!

Người lính tự-sát nầy có vợ và 2 đứa con còn thơ. Vợ được tin đến nhìn xác chồng lần cuối cùng rồi khóc than lấy làm thảm thiết.

Trông thấy cảnh nghĩ cũng đáng thương thay!!!

KẾT-QUẢ CUỘC THI

Bằng-cấp chữ-Tàu

Cuộc thi bằng-cấp tài-năng chữ Tàu (session du 3 Mai 1928) kết-quả như sau nầy:

A. — Bằng-cấp tài-năng bực nhứt.

2 Lê-Hoan, 3 Lưu-Trong, 4 Ngo-Toong, 5 Tu-Ha, 6 Lc-Que, 7 Vuong-Lam, 9 Tran-vi-Phan, 12 Luong-Noc, 13 Lam-Kim, 14 Loung-an-Bo, 15 Do-Sung, 16 Phuong-tung-Nhac, 17 Tso-Thong, 18 Tran-To, 22 Quang-Hoo, 27 Tran-tu-Tang, 28 Lao-manh-Tai, 31 Lau-ky-Tung, 33 Nguyên-van-Hội, 34 Voung-thua-Quan, 35 Le-van-Hai, 37 Ta-Te, 37 Yang-vinh-Thau, 43 Ngu-Cang, 45 Banh-Thien, 46 Tran-Kieu, 47 Lam-Thinh, 48 Xa-Hien, 49 Lam-tai-Son, 50 Lieu-Tho, 51 Ly-Hon, 52 To-ngoc-Hoanh, 53 Dang-Toan, 54 Tran-Huynh, 56 Huynh-van-Ca, 58 Giang-Luan, 59 Do-bao-Quang, 60 Thanh-Luu, 61 Tran-xinh-Vi, 67 Ly-ba-Toan, 68 Tran-tinh-Nghi, 69 Ly-Hoan, 70 Ly-quê Sanh, 71 Tran-thê-Dac, 75 Luong-khai-Phan, 82 Lê-Kiên, 83 To-ngoc-Tuyen, 86 Phuong-Hang, 87 Huynh-Quang, 89 Phung-Bang, 90 Ngo-Long, 91 Lê-chieu-Chan, 92 Ngu-Dinh, 97 Vuong-Hieu, 102 Mac-cung-Chau.

B. — Bằng-cấp tài-năng bực nhì.

5 Ta-Ha, 27 Tran-tu-Tang, 31 Lau-ky-Tung, 34 Vuong-thua-Quan, 37 Tu-Te, 59 Do-bao, Quang, 60 Tranh-Luu, 67 Ly-ba-Toan, 97 Vuong-Hieu.

Những bằng-cấp ấy có để tại nha Học chánh ở đường d'Espagne số 35 Saigon, mời các vị đến đó mà lãnh ra.

Quốc-tế Tiết-kiệm Hội

(Vạn-quốc trử súc Hội)

HỘI NẶC DANH PHÁP ĐỀ HIỆP VỐN

Tư bổn của hội 65.000 lượng (1/2 đóng rồi)
2.000.000 quan phật lăng (1/4 đóng rồi)

QUẢN-LÝ CÕI ĐÔNG-PHÁP,
25 đường Guynemer — Saigon
Téléphone 571

HỒI CÁC VÉ TIẾT-KIỆM LẠI

XỔ SỐ LẦN THỨ MƯỜI MỘT

Ngày 16 Août 1928, série n° 290 được ra Vé Tiết-Kiệm số 290, được hồi lại theo như giá tư bổn mình để

MỘT NGÀN ĐỒNG

Vé ấy về phần người cầm vé Sadec

Xổ số kỳ tới nhằm ngày thứ sáu 28 Septembre 1928 à đúng giờ chiều tại phòng làm việc của hội, 25 đường Guynemer — Saigon

Ai muốn lấy vé Tiết-Kiệm của hội lại tại mấy người Courtiers hay là Agents của hội, hoặc đến phòng văn Quản-lý Đông-pháp số 25 đường Guynemer, Saigon.

Có một cuốn sổ cắt nghĩa rành, gởi cho người nào hỏi.

NHÀ NGỦ KIM-THỜI HIỆU:

Hôtel

TRƯƠNG-NGỌC-NHIÊU

Ở đường Amiral Courbet, từ 35 tới 41

« Ngang hông Chợ-mới » Saigon

Trước kia là Nam-Châu Khách-Lầu

Phòng mới dọn lại rất có nghi tiết sạch-sẽ và lớn, rộng, mát-mẽ theo cách vệ-sanh lắm. Trên lầu và từng dưới đều có máy nước nhà tắm (douches) và cầu tiêu máy theo kiểu tây. Có chỗ để xe-hơi rộng-rải và cũng có cho mướn xe-hơi.

Kính mời quan khách xin thừa dịp đến nơi phòng của chúng tôi thì ơn chiếu cố chúng tôi chẳng hề quên vậy.

Chủ-nhiệm Quản-lý
Kính cáo
TRƯƠNG-NGỌC-MẬU

Gởi 0$63 (cò gởi thơ) cho Mme **Nguyễn-thị-Truyện**, 103 rue d'Espagne, Saigon, mà mua một cuốn tiểu-thuyết **TẤM-LÒNG NHI-NỮ**, đọc chơi cho tiêu khiển ngày giờ.

Annexe du Pensionnat

HUỲNH-KHƯƠNG-NINH

GIADINH

Kính cùng quí ông quí bà đặng hay,

Các ông Tú Bổn-trường « ANNAM HỌC-ĐƯỜNG » tại Giadinh đã nhứt định giao trường ấy cho tôi kể từ ngày nay, vì ông BÙI-QUANG-CHIÊU mắc nhiều việc nên nghỉ không cai quản trường ấy nữa.

Vậy kể từ ngày 12 Septembre 1928 tôi tính dùng trường « ANNAM HỌC-ĐƯỜNG » mà làm trường « Annexe » của trường tôi, vì trường tôi chật, không đủ chỗ mà cho các sĩ tử xin học.

Tôi sẽ lập tại trường ấy bốn lớp première Année và các lớp sơ học từ lớp nhì sắp xuống.

Các lớp học thì phải ở tại trường tôi ngoài Saigon.

Qua sang năm mấy trò 1re Année lên 2e Année phải ra ngoài Saigon.

Vậy như quí ông quí bà muốn cho em trẻ lên học tại trường « ANNAM HỌC-ĐƯỜNG » ở Giadinh, xin gởi thơ cho tôi trước đặng dặn để dành chỗ, kẻo hết như ngoài trường tôi ở Saigon.

Xin quí ông quí bà gởi thơ cho:

M. HUỲNH-KHƯƠNG-NINH
59 rue d'Ariès
SAIGON

Trong thơ xin chỗ học, quí ông quí bà làm ơn nhớ giùm để:

1° — *tên, họ và ngày sanh và chỗ* của trò em:
2° — xin học lớp nào;
3° — tên họ và chỗ ở của cha mẹ.

NGUYỄN-PHAN-LONG HỌC-ĐƯỜNG

Đường Legrand de la Liraye — SAIGON
Từ số 204 tới số 214

TỰU TRƯỜNG NGÀY 1er AOUT 1298

(Nhằm ngày 16 tháng sáu Annam)

BỰC TRUNG HỌC ĐỦ BỐN NĂM:
Năm thứ nhứt, thứ nhì, thứ ba và thứ tư
(1re, 2e, 3e et 4e année)

BỰC SƠ HỌC: Lớp ba, lớp nhì và lớp nhứt:
Cour élém. cour moyen et cours supérieur

Mấy lớp đều có giáo-sư Tây và Nam có bằng cấp tài năng và ràng nghề giáo-dục dạy rất cần mẫn.

LỜI RAO

Bạn hát Annam, hiệu Chánh-Luân ở đường Cầu-quan, lâu nay người đều rõ biết của ông Lương-khắc-Ninh. Đến nay một là đã ngoài mười năm rồi, hai là chủ thêm tuổi lớn, cho nên giao lại cho cháu gái, Lê-kim-Ngọc làm chủ, đặng ra công xem sóc sửa soạn cho tinh hảo, chọn lựa kép và đào xuân thời thanh sắc, điệu nghệ phân minh, tìm kiếm cách thế làm cho vui lòng đẹp mắt người xem.

Vậy kể từ ngày thứ hai 20 Août 1928, nhằm mồng sáu tháng bảy năm Mậu-Thìn, thì hiệu củ Chánh-Luân đổi mới là **Ngọc-Nữ-Ban.** *Ngày nầy tân chủ khai trương, tại tràng lầu Cầu-quan đó. Cung thỉnh quan chức, phú hào, nam thanh nữ tú đến xem, đặng xét giùm cho người gia công tìm cuộc vui chơi cho thiên-hạ.*

Tư cáo thị.

Sẵn dịp cựu chủ nhơn có đôi lời cảm tạ chư vị đồng nhơn chiếu cố lâu nay đó.

Đôi lời cảm tạ bạn đồng thời;
Gánh hát mười năm lập cuộc chơi;
Trong nghĩa làm lời, lời phải đạo,
Ngoài tranh chịu lỗ, lỗ nhằm ngôi.
Lăn xăn thế sự in cờ cuộc,
Lộn xộn nhơn tình tợ biển khơi.
Chẳng phải, phải chăng ai chánh luận,
Đôi lời cảm tạ bạn đồng thời.

LƯƠNG-KHẮC-NINH.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 24 Août 1928.

GIÁ BẠC

	24-8	23-8
Nhà-nước	12F.60	12F.60
Ngân-hàng Đông-pháp	12 60	12 60
Banque Franco Chinoise	12 60	12 60
Banque de Saigon	12 65	12 65
Fiannc. Fse. et C.	12 60	12 60
Hong-kong Shanghai	12 70	12 70
Chartered Bank	12 65	12 65

∴

MÈ CỐC

Giá chở đến nhà-máy Cholon bao lấy luôn giá lúa 100 kilos

		Par picul de 68 k.	Par 100 k
Vinhlong		3$72	5$47
Gocông		3.97	5.83
Bai-xau		3.80	5.59
Bacliêu		3.83	5.63
Gạo trắng thường		3.65	5.37
Namvian	Gạo trắng	3.60	5.29
	Gạo đỏ	3.35	4.93

PHẢI COI CHỪNG ĐỒ GIẢ MẠO

SANTAL MIDY

(Săn-tan Mi-dy)

Có bán tại:

Đại dược phòng L. SOLIRENE, Saigon.
Tân-thị Huê-Pháp-Việt dượcphòng Saigon.
Pháp-Á dược phòng G. CHANTE, Cholon

QUẢNG-CÁO

Cáo-bạch cho chư quí độc giả hay rằng tiệm buôn cũ hiệu Navalrai bây giờ đã giao lại cho ông Primal Dayaram làm chủ và mở cửa hàng buôn bán lại như xưa, nơi đường Catinat môn bài 52 Saigon.

Vậy chư vị đã có lòng chiếu cố lâu nay thì sẽ được hoan nghênh như mọi khi, vì ông Primal Dayaram như ông chủ trước sẽ vui lòng tiếp rước và lo lắng mà làm cho vừa ý quí khách luôn luôn.

Chủ nhơn kính cáo.

Hởi-đồng-bào!

Hãy mau mau vì nghĩa-vụ và quyền-lợi mà vô hùn bán vải của M. François Sự tổ chức.

Xin viết thơ ngay cho M. François Sự chủ tiệm hột xoàn ở 76, Rue Vannier Saigon.

Xin chịu mấy cổ phần mỗi cổ phần là 20$00.

TIỆM HỘT XOÀN

M. François SỰ

Ở Chợ-cũ 76, Rue Vannier — SAIGON

Cho hay,

Mới tiếp đặng hột xoàn bên tây mới qua nhiều lắm.

Kỳ nầy hột tốt thiệt tốt. M. François Sự bán giành mối nên định giá thật rẻ lắm.

Xin mời quí bà đến xem.

Feuilleton n° 734 — Du 24 Août 1928.

TIỀN CĂN BÁO HẬU

CUỐN THỨ TƯ

HỒI THỨ XVI

(Tiếp theo)

Hoa-lăn-Tinh vừa nói và đưa tay chỉ xác bà ngoại, dường như nói với Mo-Ren, dầu có ai vào, mình mượn có vì việc tang mà đến.

Mo-Ren. — *Còn Nam-tước Phan? Chuyện cưới-gã làm sao, xin mình nói cho tôi biết?*

Hoa-lăn-Tinh. — *Có sao! Thì định chín giờ lập hôn thơ, nên chín giờ có Nam-tước Phan bước đến. Nhưng bởi giờ ấy là giờ bà-ngoại tôi ngặt mình tắt hơi, nên phải đình việc lại.*

Mo-Re nghe dứt lố sắc vui mừng, cũng vì từ khi nghe Hoa-lăn-Tinh có việc tang, thì Mo-Ren đã nghĩ cho việc tình khó tính. Bấy giờ nghe Hoa-lăn-Tinh nói cũng y vậy, nên mừng. Hoa-lăn-Tinh thấy Mo-Re mừng mà thêm rầu, nên chíp miệng thở ra rồi tiếp rằng:

« Mừng nỗi gì! Mình mừng mà tôi thẹn! Ngoại tôi trước khi nhắm mắt, ngoại tôi có trối dặn cha tôi, rằng bà tôi khuất rồi, phải lo việc gã tôi cho Nam-tước Phan lập tức. Lời trối của ngoại tôi làm nghịch ý tôi, cực lòng tôi biết bao, song tôi chẳng dám phiền; xét vì ngoại tôi thương tôi, lo cho phận tôi bơ vơ, không ai chiếu cố, nên ngỡ hối gã cho tôi có đôi có bạn vậy là an phận tôi, khỏi nỗi dần đo mẹ-ghẻ con-chồng, chớ ngoại tôi có dè đâu muốn vậy là hại tôi, hối vậy là bức tình tôi, vì nổi dứt đàng chim xanh, cạn giòng lá thắm.

Mo-Ren. — *Nầy mình.........*

Mới mở miệng nói « nầy mình » Mo-Ren lại ngừng, đứng sửng làm thinh, hình như lóng tai nghe; còn Hoa-lăn-Tinh thì đưa tay khođi Mo-Ren, rồi hai đàng yêm-điềm miệng không hở tiếng; cũng vì nghe có tiếng đi lộp-cộp phía ngoài, rồi lại nghe có tiếng bước xuống thang.

Hoa-lăn-Tinh nói. — *Không sao! Chắc là cha tôi ở phòng việc đi ra, không vào đây đâu, hông sợ.*

Mo-Ren. — *Bộ đưa ông thầy thuốc A-vi-Nhi về thì phải.*

Hoa-lăn-Tinh. — *Ủa! Tại sao mình biết đưa ông thầy về?*

Mo-Ren giấu đầu lòi đuôi, nói trớ: Tôi nghi vậy, nói vậy, chớ biết đâu.

Hoa-lăn-Tinh ngó sửng Mo-Ren dường như muốn tìm hiểu ý-tứ. Liền theo đó, nghe tiếng cửa ngõ khép một cái « két » rồi lại nghe Vĩnh-Pho khóa một « cắt ». Khóa rồi Vĩnh-Pho trở bước lên thang. Lên khỏi thang, lại ngừng, dường như Vĩnh-Pho lưỡng-lự, nửa muốn vào phòng viếng xác mẹ vợ, nửa lại muốn không, nên dùn-dằn lại đó. Mo-Ren thất kinh, nhảy trái ra sau, chun vào cánh cửa mà núp; còn Hoa-lăn-Tinh tỉnh-táo như thường mặt không đổi sắc, tưởng cho nàng gặp cơn gia biến lạ dường, đau đớn quá, hết biết kể gì là sợ nữa. May đâu, Vĩnh-Pho không vào, thẳng bước vô phòng việc. Vĩnh-Pho vào phòng việc, khóa cửa lại rồi, bên nầy Mo-Ren mới dám bước ra. Hoa-lăn-Tinh nói: « Thôi rồi, hết rồi, mình hết ngõ ra rồi. Cửa vườn khóa, cửa ngõ cũng khóa! Bấy giờ mình còn có một ngã nữa thôi, song phải đi qua phòng ông nội. Nói rồi nàng đứng dậy, và nói: « Không sao! Mình đi với tôi! »

Mo-Ren. — *Ý! Đừng bắt tử đó bậu! — Mo-Ren dùn-dằn chưa dám bước — Mình tính sao mà dắc tôi đi ngõ đó? Mình phải biết đêm hôm tăm tối, tôi lộn nhập vào đây tội lỗi đã đầy rồi, nếu tôi nhắm mắt mà đi theo mình, thoản như có đều gì, mình mới như hà thứ liệu?*

Hoa-lăn-Tinh. — *Mình chớ nhọc lòng lo sợ; tôi dám dắc mình đi ngõ phòng ông-nội tôi mà ra, thì tôi đã liệu trước không sao rồi. Mình phải biết đi đây, một đều làm tôi không yên lòng là đều tôi lãnh coi sóc gìn-giữ xác bà ngoại tôi, mà tôi vì mình, bỏ ngoại tôi nằm trơ trong đó.*

Mo-Ren. — *Phải, mình nói phải. Phải trọng thờ người thác. Vậy mình trở vào, để đậy mặt tôi tìm đường ra khỏi.*

Hoa-lăn-Tinh. — *Không sao! Mình cứ việc đi, không lâu lắc gì mà sợ. Tôi đưa mình qua rồi, tôi kíp trở vào.*

Hai người nối gót nhau, đi vừa khỏi thang lên phòng ông nội, xảy gặp Ba-Vọi ở trong đi ra. Hoa-lăn-Tinh mới kêu Ba-Vọi mà dặn rằng: « Ta vào rồi, ngươi đóng cửa lại, ở ngoài coi chừng, đừng cho ai vào nữa hết. »

(Mai tiếp)

Đức-Trí-Thể dục hội:
Mở cuộc xổ số to.
Ai người yêu mến nước?
Xin cổ sức giùm cho.

Giờ lâm hầu kề. Bể lặng nắng chang chang ;
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoản bườm lước ngoài khơi

NGƯ ÔNG KẺ BÀI HẠT
Dường ấy thì BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA, há chẳng
nên mượn máy « *KODAK* » chụp làm dấu tích !

Hãy đến lựa mua máy chụp hình hiệu « *KODAK* » nơi chỗ làm Đại lý.
PHARMACIE PRINCIPALE
Ở ngang nhà hát tây.— SAIGON.

Vui lòng đem đã các kiểu ra cho chư tôn chọn lựa.

Gia-long Học-đường
148 - 170, đường Chasseloup-Laubat, SAIGON.

CÁO-BẠCH

Ngày tựu trường : 16 JUILLET 1928.

Hội thi bằng-cấp sơ-học tại đô thành Saigon năm nay bổn-trường chọn 18 cậu ưng thi. Giấy cám cảm của mỗi trò có cầu chứng quan Đốc-lý Saigon nhận thiệt, ấy là chứng quả thiệt sức, thiệt lực, thiệt danh, thiệt tánh từ trò.

Kết quả 11 trò sau nầy được đậu :

1° — Võ-hữu-Tình, Rạch-giá
2° — id. id.
3° — Nguyễn-văn-Lâm, Badec.
4° — Đặng-văn-Quân, Tỷnjnh.
5° — Nguyễn-sinh-Hào, Cholon.
6° — Ngô-văn-Viễn, Travinh.
7° — Nguyễn-nhựt-Tân, Travinh.
8° — Lê-văn-Trâm, Cantho.
9° — Phan-hữu-Nghĩ, Bentre.
10° — Huỳnh-văn-Hơi, id.
11° — Ngô-long-Xưu, Giadinh.

Những khóa-sanh dưới đây ban ngày học tại trường Bổn-quốc, về ăn ở và ban đêm học tại bổn-trường, thì đậu các bội thi mới rồi kể ra sau nầy :

Brevet d'Enseignement Primaire Supérieur { *Võ-văn-Giác, Lê-văn-Giu, Lý-thành-Kinh, Nguyễn-văn-Thành.*
Diplôm d'Enseignement Primaire Supérieur Franco Indigène { *Võ-văn-Giác, Lê-văn-Giu, Lý-thành-Kinh.*
Baccauréat : *Trúng tuyển kỳ nhứt : Ngô tứ-Thành.*
Đậu đủ hai kỳ thi hội đối tú-tài Pháp-quốc. { *Nguyễn-văn Khoa.*

Bổn-trường lãnh nuôi học sanh từ 7 tuổi trở lên, học tự ban sơ học, sơ học, đến tối nghiệp. Hãy viết thơ đặng giữ chỗ trước hoặc hỏi điều lệ học, bổn trường sẵn lòng gởi đến.

M. Cao-văn-Tri, lavong-g bổn-quốc, chân tất việc vệ-sanh sức khỏe cho từ trò.

Nay cáo bạch.
GIA-LONG HỌC ĐƯỜNG.

LỜI DẶN. — Bổn-trường nhận lãnh những học-sanh có bằng-cấp sơ học rồi, muốn học các lớp tối nghiệp tại trường Bổn-quốc (nhưng về ăn ở và học đêm tại bổn-trường). Phải gởi đủ giấy tờ và đến ăn nhuận bài vở trước tại bổn-trường mà chờ ngày tựu trường thì vô các lớp trường ấy — (từ lớp 1re A tới 4e A).

Tác người càng cao thì mặt người càng hư, thật đùn, da nhiều, nếp điện khô-khan, suy kém, mất cái tinh-thần của trẻ mảy mươi.

Dùng CRÈME hiệu SIMON

vẫn giữ da mặt được thẳng tốt, điều-mềm, im-mướt.

Tuổi-tuy già chớ sắc mặt giữ đã tinh-thần của kẻ tuổi xuân.

Theo vào nâng đã chăm ăn mà nọc độc của các con vi trùng chánh đều phải tan mất.

Trên 20 Đô-bảng hiệu SIMON.

Ngày khai trường 14 Juillet 1928

THANH-NIÊN TÂN-TIẾN
THƠ-QUÁN
(*La Jeunesse Progressiste*)
103, rue d'Espagne, 103
Saigon
Directeur Gérant :
P. J. PUCYARE
Publicité et Agent d'Affaires

Lãnh in và đóng sách, vở số bộ, rất đẹp, giá thấp, giá điều, coi xem thì và thiết rẻ.
Bán và cho mướn sách vở cho học-đường, học, tuồng, truyện, tiểu thuyết, nhựt-trình, tạp-chí chữ quốc-ngữ, langsa, có thể bổ ích cho tinh-thần phong-hóa cho được nhà.

Librairie choisie — Papeterie nouvelle
Sách vở lựa thiệt kỹ lưỡng — Giấy kiểu mới
Bạn trẻ! Hãy giúp người thanh niên!

Sách in rồi lần thứ nhì
QUYỂN
Bách-Phân Luật-Giải

5,000 cuốn trước bán hết rồi, kỳ nhì nầy có tiếm có mười mấy trương sách nữa : nói về luật mới đời thuộc về Bách-phân, và con niêm giấy tinchỉ, lại có chỉ rõ cách phạt Bách-phân không đúng giá hay là dấu giả.

Ai muốn mua lẻ, do mấy chỗ bán sách trong lục-tỉnh, đều có trữ bán lẻ : 1$ 00 mỗi cuốn ;

50 cuốn sắp xuống trừ hao-hồng : 20%.

51 Cuốn sắp lên — : 30%
(Không dám nhận cách lãnh hóa giao ngân).

M. ĐẶNG-BÁ-PHÚ
Soạn-giả quyển : Bách-Phân-Luật-Giải
Vinhlong

Cần dùng

Một sở cao-su cần dùng thêm thợ vẽ, điều-dưỡng, surveillants, thợ hàn chì, hàn kẽm, phải có giấy chứng tốt.

Ai muốn xin làm, do nơi Bổn-Quán mà hỏi thăm.

MỘT PHO SÁCH HAY VÀ NGỘ

Chuyện tích xưa, ông bà mình truyền lại, theo đời lên thời, càng ngày càng ít và quên lần lần hết. — Ông Lê-văn-Phát, Đốc phủ sứ, thương thọ ngài đồng Bội-tinh và hàng lãnh, trong khi rảnh, có lượm lặc mấy lời truyền ngôn hay làm ra một pho sách, đặt hiệu là : « Les Contes et Légendes du Pays d'Annam » — Viết bằng chữ Pháp, nên chương đặt đủ một sách tiếu lục, đến đôi người Pháp cũng phải tặng khen. Sách ấy nói về chuyện Annam, soạn giả người Annam, nên Annam đọc học lắt sai thì thông hiểu nam. Rất có ích cho người Annam.

Annam ai cũng nên mua một quyển trước cho con chính biết lịch lý xưa của Annam, học chánh đặt để theo Pháp, sau giải khuây một hồi.

Giá gốc cuốn..... 1$00
Bán tại Imprimerie Union Saigon.

ĐẠI-PHÁP CỘNG-HÒA DÂN-QUỐC
TỰ-DO — BÌNH-ĐẲNG — ĐỒNG-BÀO

ĐÔNG-PHÁP
NAM-KỲ THỐNG-ĐỐC
TỈNH RACHGIA

YÊT-Thị. — Đơn xin thuận mãi đất nhà-nước.

TÊN HỌ, NGHỀ NGHIỆP và chỗ ở người xin	CHỖ TOA LẠC số đất	số	miếng đất	tờ bản đồ	số SÀO MẪU	NÓC NHÀ
Châu-Phú ở Rachgia	Làng Vĩnh-phước	»	»		152 mẫu 04	

VIỆC TRANH CẠNH VÀ KÊU NÀI

Chiếu theo thể lệ điều 9 lời nghị định ngày 19 Septembre 1926, ai có tranh cạnh điền chỉ thì nội trong kỳ hai tháng, kể từ ngày dán yết thị nầy, phải làm đơn nạp cho quan Tham-biện chủ tỉnh Rachgia.

Rachgia, le 19 Juillet 1928.
L'Administrateur,
Signé : ILLISIBLE.

NƯỚC SUỐI TỰ-NHIÊN LẤY TẠI MẠCH
Mạc suối của nhà nước langsa

VICHY CELESTINS

có chiếc ra nguyên chai, nửa chai và chai nhỏ.

Nhứt xương cốt, bịnh hay mắc đái, đau mình nhứt gân, đái có cát, đau lắc-leó, uống nước nầy mạnh liền.

VICHY GRANDE-GRILLE — Nước hiệu nầy uống trừ các bịnh chứng trong gan mật.
VICHY HOPITAL — Nước nầy thì để uống cho tỉ-vị hoà lạc luôn luôn.

COI CHỪNG LẦM ĐỒ GIẢ MẠO, BẮT CHƯỚC.

Dưới ngọn đèn khuya

Mấy câu « lạc rang » ngoài phố, bao tiếng « tích-tắc » trong nhà, một ngọn đèn, một chiếc bóng, một luồng gió thoảng, một cái lá rơi, đem mớ hồn mơ mộng vật vờ ngọn cỏ, lơ lửng từng mây, phường phất trên ngọn núi cao, mơ mông giữa nơi khoảng-địa. Mơ màng thành nghĩ đến cuộc đời.., ôn lại mấy năm vừa qua, trường đời mấy năm sắp tới, thì ra đời chỉ là một tấn kịch trên sân-khấu, một chiếc tàn trên mặt biển, sống gió vô-tình, liệu mỗ vô chủ đã biết chừng ai, kinh ai ?

Cho hay, đời vẫn vô-tình mà người thật là hiếu-sự, chỉ lần lộn, gào hét, nào ai đã trường đến chưa ? Người ta sanh ra chỉ có ăn, chơi, làm ; tấn-kịch có thể thôi, ấu cũng xen vai cho biết vị. Nương nầy, có chi trong lúc kẻ ô-tô vang phố, tàu bay rầm trời, lại có người lúi húi ở chốn đồng hoang, hư vơ giữa nơi rừng rậm ; kẻ Hu cao vườn rộng, áo lượt quần là, đồ ăn những mỹ-vị, đồ đùng những tối-tân, người khổ rách áo ôm, lính đình không chốn ra vào, bát sành không đủ dùng, cơm chiêm không đủ ăn, nông nổi sang hèn như thế, hỏi vậy tại ai ? Tạo-hóa cũng vô-tình như tấn-kịch mà ta đang lần lộn trên sân-khấu, như chiếc tàn mà ta đang xuôi ngược trên lầu sóng ; sướng, khổ, vui, buồn, đều là tự ta chuốc lấy, đã không thì sao anh thợ giày chẳng ham túi bạc, chủ nông-phu chẳng thiết nữa giang-san, mà Hứa-Do, Sào-Phủ không thèm ngôi vị, Bá-Di, Thúc-Tề chẳng nên tước sang, thế mới biết bụng người vẫn to mà cuộc đời vốn nhỏ. Chỏ chi đêm thanh ngắm nghỉ tiếc của trời xanh, tiếc ngôi lộc nước, rầu rầu rĩ rĩ, nỉ nỉ non non, mới buồn cười thay !

Trở hỏi đời là gì ? Sướng là gì ? Khổ là gì ? Đời chỉ có một đêm, dầu ta có phải cầm cờ theo ngựa, nhưng ta cũng được cái sướng đeo cho hả, cười cho to. Đêm đã khuya, cờ đã ngã, ta ôn lại chuyện cũ, chẳng phải lại được một cuộc cười thứ hai nữa ư ! Cho nên chân làm tay hùn, ta cũng được sướng. Ở cảnh chưn làm tay bùn, bổn phận là ăn, làm, chơi, ta cứ ăn, cứ làm, cứ chơi, bát cơm hẩm hay đĩa sơn-hào, ngồi ô-tô hay đi ngỗ hẩm, chỉ là để giúp ta hiểu lấy lẽ đời, việc gì mà than phận trách trời ; ta còn đấy, tan-thương còn đấy, vân-cầu còn đấy, cứ ăn, cứ chơi, cứ làm....

Lạnh quanh mặt biển chơn trời,
Chiếc tàn xuôi ngược quãng đời éo le.
Cho hay lăng sóng khắt khe,
Vui, buồn, sướng, khổ, không chê lẽ đời

B. Đ. P.

MUỐN BÁN

Một sở ruộng hơn ba mẫu tọa-lạc tại làng Long-hưng, tổng Long-ninh-thượng tỉnh Biênhoà, đất ruộng nầy đáng làm gạch, gởi tôi làm.

Bán cơ trên đực đúng tuổi và đáng sáu làm công chuyện.

Vị nào muốn mua xin đi nơi bổn báo.

Dạy nói chứ

ÂU HỌC TÂM NGUYỄN DIỄN NGHĨA
(Tiếp theo)

18. — Lẫn chi bị-nữ thì đánh.
Lẫn trương con ất khác lên.
(Nghĩa là chỗ Tiền-lhạ-tử và nhứt-điểm-hồng đã kêu lẫn mấy con điểm.)
19. — Bố tế chi chánh gia chi xa, nài thị Phụ-mẫu chi thiên.
Kẻ cầu sue chẳng được chánh giá chưng xe, bèn thiệt phụ-mẫu chưng chúc.
(Nghĩa là rẻ của vua, gọi là phụ-mẫu, cầu ấy bày ra tờ đôi Đông-tiền)
20. — Quận-chúa, huyện-quân, giai tôn-nữ chi vi.
Chỗ : Quận-chúa chỗ huyện-quân, đều đàng gái chưng gọi.
21. — Nghi-tân, quốc-tôn giai-tôn tế chi xưng.
Chỗ : Nghi-tân, chỗ quốc-tôn, đều đàng rể vua chưng xưng.
22. — Cựu hảo viết thông-gia, hảo thân viết ý thích.
Chỗ cựu hảo nói là sanh-gia, yêu thương nói rằng ý thích.
23. — Bằng thanh ngọc nhuận, trượng nhơn nữ tế đồng vinh.
Chỗ bằng thanh ngọc nhuận, cha vợ, chàng rể đều vinh.
24. — Thái thủy, thái san, nhạc mẫu nhạc phụ trường biệt.
Chỗ thái thủy, thái san, mẹ vợ, cha vợ hai hiệu.
25. — Tân tế viết hiệu-khách, qui tế viết chưu-lưỡng.
Rể mới gọi là chỗ kiểu-khách, rể sang gọi rằng chưu-lưỡng.
26. — Nhất tế viết quán-sanh, hiền tế viết khoái tế.
Vào làm rể gọi là quán sanh, rể hiền gọi rằng khoái-tế.
27. — Nữ-tử hiệu mên-mi.
Con gái hiệu là mên-mi.
28. — Ngoại sanh xưng trạnh trưởng.
Cháu ngoại sang là chỗ trạnh-trưởng.
29. — Sanh nam viết huyền-hồ-linh đáng, sanh nữ viết thiết-thố giai-thân.
Sanh con trai nói chỗ huyền-hồ-linh-đáng, sanh con gái nói các thiết-thố-giai-thân.
(Hai câu nầy để ở hạ đầy tháng)
30. — Ấu nhơn sanh tử, viết tung-nhạc-giáo thân.
Mang người sanh con, nói rằng tung-nhạc giáo-thân.
31. — Sanh tử viết lộng-chương, sanh nữ viết lộng-ngõa.
Đẻ con trai gọi là lộng-chương, đẻ con gái gọi rằng lộng ngõa.
32. — Ấu tiểu thố, viết sơn-cực-tinh-hay.
Mang người già sống lâu, nói rằng nam-cực sao chói rạng.

Mai-ni : LÒ-MÒ.
(Còn nữa)

MUA VÀN TẶNG SỐ

Văn quốc-ngữ của tôi giá bán 1 cắt 4 suất, vị nào mua ai tôi cho huê-hồng 50%, mà phải mua cho đúng 100 cuốn, thì tôi tính có 5 đồng bạc.

Đã vậy, nếu mua 100 cuốn, tôi sẽ mua 1 cái giấy số S. A. M. I. P. I. C. tặng thêm, thì thành mua 100 vẫn có 3$00, vì giấy số nầy giá 2$00 một số.

Văn mua bán có lời cũng khá, may trúng số bực ngàn, bạc muôn, thì còn chi thủ bằng ?

Tôi sẵn lòng gởi cách Contre remboursement và tiền gởi về phần tôi chịu.

Qui-vị mua vàn, số đăng tên vào tờ

L. T. nầy.

Lê-Mai B. Postale 70 Saigon

MỘT HỘP THIỆT THUỐC HƯƠN
VALDA
đúng trong ống, ngăm phải đúc thì đi ngăn ngừa
Khỏi đau đóo giọng. Khỏi đau phải và đề trừ các bịnh
NHỮNG LÀ
sổ mũi, nghẹt mũi, phong hàng, ngoại cảm, hoặc đám nhiệt nổi xám, vân, vân.
MÀ NHỨT LÀ PHẢI ĐỔI CHO ĐƯỢC
THIỆT THUỐC HƯƠN
- VALDA -
bán đựng trong hộp mà thôi, trên nắp hộp nhớ phải có chữ hiệu
- VALDA -
mới thiệt phải

Cần dùng

Thợ ngụội *giỏi đặng làm coi máy xe lửa.*

Do nơi Sở xe-lửa *từng thứ nhì, đường Boulevard de la Somme, số 2.*

Nhà-khách BUNGALOW
ở Tô ninh

Tâyninh không có Khách-sạng nào khác, nên qui-ông, qui-bà có dịp đi Tâyninh, hoặc đi núi hay là đi bắn, xin ghé nhà-khách *Bảng-ga-lô* mà nghỉ. Tại đây có sáu cái phòng rộng rãi, mát mẻ, cho mướn một ngày một đêm là 2 đồng và cũng có dọn cơm tây, bán rượu cùng là đủ thứ đồ hộp tây nữa.

Tại đây cũng muốn bán một cái xe *Camionnette Citroën*, 9 ngưa, 16 chỗ ngồi, đề chở bộ-hành và hàng hóa. Mui và thùng đóng theo kiểu xe đò, xe chạy còn tốt, vì mới mua và có đèn kh cũng là đẹp chạy ; và một cái xe *torpédo Fiat*, kiểu xưa, 10 ngưa, 4/5 chỗ ngồi, mới làm máy và sơn lại, có áo mui, áo đệm, đèn rọi cần-đôi, đẹp chạy, như xe mới.

Xin viết thơ cho tôi là chủ-nhơn Bungalow ở Tâyninh, đề P. *Đô-thời-Cân, Bungalow, Tâyninh.*

Hãy hút thuốc
JOB

SÁCH
THỜI-SỰ CẨM-NANG
1928
ĐÃ XUẤT BẢN

Sách « THỜI-SỰ CẨM-NANG » *Năm nay mới xuất bản.*

Rất cần ích cho mỗi người
Nên mua mà xem
Có đủ cả phần chánh trị
Thương-Mãi
và Tiểu-thuyết
đọc rất bổ ích.

Qui ngài nào cần dùng mua xin viết thơ tiền nhơn chậm trễ thì không còn như năm rồi.

GIÁ BÁN 1 CUỐN LẺ..... 2$50
Phụ thêm tiền cước..... 0 25

Thơ và mandat gởi cho : Monsieur le Directeur de l'imprimerie de l'Union, 85 rue Lucien Mossard. — Saigon.

HÃY CẨN THẬN

Hễ có đồ chế bày ra mà coi bộ thiên-nhơn, thích dùng thì liền có đồ giả-mạo. Cho nên khi nào qui-vị có mua Quintonine *thì phải nài cho được hiệu thiệt, đừng thêm đồ giả mạo.*

Vị Quintonine *thấy vì chất cốt Quinquina. Hóa một chất Quintonine trong một lít rượu chác thì đã thành một thứ rượu bổ và hạng khai vị thì chẳng có thứ rượu nào sánh kịp.*

Giá mỗi chai..... 0$80

Có trữ bán tại Pharmacie Solirène, Saigon.

ÉCOLE CENTRALE

de Dactylographie-Comptabilité pratique et sténographie

Cours de Français et d'Anglais

13, Rue Thomson DAKAO — SAIGON

Bổn-trường dạy học-sanh máy viết, bút toán, viết tắc, chữ Ang-lê và chữ Langsa. Các vị giáo-sư tại Bổn-trường đều chọn ròng tay khoa mục xuất thân, đã từ cách giáo đạc tận tâm dạy dỗ, cốt lấy tiếng khen. học trong 3 tháng thì trở nên người thơ-ký giỏi giắn và buôn bán đạt thế. Có hai lớp dạy ròng chữ Langsa không ăn tiền. Mỗi đêm đều có đủ các khoa từ 7 giờ đến 10 giờ. Mời Ông cử-nhơn luật khoa có cấp bằng thượng đẳng đại học đường tại Paris lo về phần thanh-tra khoa thương-mãi và khoa sư-phạm lo chuyên dạy các khoa sở trường.

COURS D'ANGLAIS (Một Ông giáo-sư Ang-lê)

COURS DE BANQUE { Directeur technique et Professeur : 1 Licencié en Droit,
COURS DE COMMERCE { Diplômé de l'Ecole des Hautes Etudes comptables de Paris
COMPTABILITÉ COMMERCIALE (Professeur : 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de (commerce).

Học sanh có cấp bằng sơ-học, học khoa bút toán tại Bổn-trường trong ba tháng biết làm sổ Nhựt-ký (Journal), biết tính lỗ lời, khóa sổ khai sổ mới (Dresser compte Pertes et Profits, Bilan et Passer au Journal les articles d'inventaires de clôture et de réouverture des comptes).

STÉNOGRAPHIE (Professeur) : 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce

COURS DE FRANÇAIS ET DE CORRESPONDANCE } Professeurs : { 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de Pédagogie. 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce.

HAI KHOA NÀY DẠY KHÔNG ĂN TIỀN

DACTYLOGRAPHIE : Chargé de Cours : l'Ancien Secrétaire dactylographe

Có sẵn cơm ăn ở ngay tại làm việc, thì Bổn-trường lo đủ đồ học sanh riêng nâng hóc hành giỏi, mà tánh hạnh tốt, như khi trước vậy. Nhưng học sanh ở xa thì Bổn-trường lo cơ chỗ ăn ở tử tế.

Thơ và dây thép xin gởi cho :

Monsieur BÙI-NGỌC-THỰ

Directeur-Fondateur, 22, Rue Thomson, Saigon

THỜI-SỰ CẨM-NANG

1928

ĐÃ XUẤT BẢN

Giá một cuốn..... 2$50

Ở xa thêm tiền gởi..... 0 30

Thơ và Mandat gởi cho :

Imprimerie de l'UNION. — Saigon.

YATRÈNE 105

Thuốc trị bịnh kiết.

Bào chế riêng cho trong miền nóng nực dùng là một thứ thuốc rất thần hiệu mà lại hay hơn các thứ khác.

Sức thuốc nầy uống nó thì thấy mau hết hẳng hỏi.

Độc quyền trong cõi Đông-dương

Pharmacie Principale L. SOLIRÈNE.

Ở ngang nhà hát tây Saigon.

HỄ MUA DAO THÌ PHẢI COI CHO CÓ CON DẤU NÀY

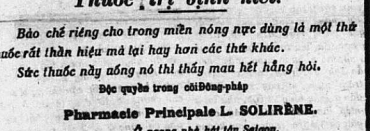

thì mới thiệt là dao tốt

Dùng nó thì thiệt tiền bạc

PACHOD Frères & Cie. — Lyon

SÁCH CỦA NGUYỄN-THANH-KHIẾT

M. Nguyễn-thanh-Khiết mới ra một cuốn sách luật, bằng chữ quốc-ngữ sách ấy bán tại nhà Mme Thanh-thị-Mẫu ở tại chợ mới Saigon (đường d'Espagne số 186).

GIÁ MỖI CUỐN LÀ..... 1$30

Ai mua tại Saigon, M. Khiết bớt cho 0$30.

Người nào có lòng mua sách của M. Khiết xin gởi mandat-poste 1$30 cho M. Nguyễn-thanh-Khiết 79 Rue Lagrandière Saigon; người mua khỏi chịu tiền gởi sách.

M. Khiết không bán chịu và không bán contre-remboursement, vì bổi cớ đồng bào hiểu dư.

Xin người lãnh sách bán cho M. Khiết bán theo giá của M. Khiết định trong lời rao nầy.

Cám ơn

Dịp may ít có

Có người Thầu-khoán cần được rảnh việc, muốn sang lại, gấp lắt cả hay là riêng từ phần :

Phố lầu đất dư để cất nhà hay phố, tọa lạc tại ba một lộ Marchaise, d'Ayot và Boresse.

Một tòa nhà rất ngay ngắn, có nhà xe, đèn điện và hồ chứa nước ; vườn caosu (caoutchouc) tốt và hầm đá xanh rất lớn, cách Saigon 25 ngàn trước.

Giá cả phải chăng, xin mời đến số 178 đường d'Ayot thương nghị.

NỘI HÓA

Tại tiệm tôi có bán :

Gạo trắng, trà Huế Laithiêu, nước mắm Liên-Thành, nước mắm hòn Phú-quốc, *tính 1$70 ve lớn 0$70, ve nhỏ 0 20)* thuốc rượu Thiên-thời *rất thần hiệu*, dầu Cà-là, Bột Long-xuyên, Savon Hảo-Vinh, bánh Quốc-Nữ, mức gừng vân vân...

Xin mời quí ông quí bà đến mua giúp, ắc được toại lòng. Có người đem đến nhà.

NGUYỄN-KHẮC-NƯƠNG.

98, Rue Lagrandière

Téléphone 886

DẦU HÔI MÔ-NEO

Liệt vị hãy mua thứ dầu hôi hiệu : **Mô-Neo « Le Pétrole Ancre »** của hãng **Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles** mà dùng. Dầu rất thấp ít hao đã sáng suốt mà không có khói. Thiệt là tốt nhứt hạng trong toàn cầu.

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng

Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles

Đều có bán các thứ dầu hôi nầy

Trong Lục-tỉnh anh em muốn hỏi thăm đến chỉ, xin viết thư cho hãng **Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles** ở Saigon đường d'Adran, số 4, Ông chủ hãng sẽ hồi âm lấp tức.

Cần dùng

Một người thợ đèn tại Đề Bổ Xe lửa ở Tourcham (Phanrang).

Do nơi sở Xe lửa từng thứ nhì đường Boulevard de la Somme số 2.

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VINH » ở tại Cầu-kho, đường mũi sáng — (Saigon)

Tại nhà nầy có bán sẵn và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (tố Tây), trắng và đã màu; gấm nhuộm bên Pháp-quốc, sắc màu rất tươi, của có giặt nhiều lần, cũng không phai không trả 4$00 một thước tây.

Lục-soạn láng-chắc, trắng, từ 3$00 tới 3$20 một thước tây.

Lụa-quyến trắng, canh chỉ thiệt mịnh; từ 2$00 tới 2$80 một thước tây.

Lãnh thượng hạng, thiệt trắng, dệt rộng 0m,90 tơ Thượng-hải, bề khổ rộng 0m,90. — 4$40 và 4$20 một quốn.

Lãnh đen (ba lăng đen huyền, không trổ những đỏ lông) khổ Bắc-thảo 6$00 một quốn.

Lãnh đen (ba lăng đen huyền, không trổ những đỏ lông) khổ trung 5$50. một quốn.

Các món hàng kể trên đây, đều đặt bằng tơ lụa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thượng-hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ càng, đặng có hàng tốt mà bán cho đồng-bang ta đồng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là : tiên nghĩa nhơn hậu lợi.

Vì muốn trí danh khắp lục châu, nên bổn hiệu kính lời cho chư quí khách hay; nếu ai muốn mua hết cả là nhiều lắt, xin viết thơ cho hãng tôi, thì hãng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao nhận lãnh hóa (contre-remboursement)

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tôi sâu thế nào, thì mới tin chắc lời rao nầy không phải là lời chuyện ngoa.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VINH.

Cầu cho — Saigon.

Kính cáo.

MỘT DỊP RẤT TỐT

Vì dư dùng nên bán rẻ một cái xe-hơi còn tinh-hảo, máy còn tốt lắm, hiệu **Renault**, *bốn chỗ ngồi, 6 mã-lực, giá là 750$*

Xin do nơi Bổn-quán.

DÂY BĂNG

Cho các Viên-quan

Bổn-Hiệu có tiếp đặng nhiều mẫu dây băng của các quan Bố-chính, Phủ, Huyện, Cai-tổng hạng-nhứt, hạng-nhì, hạng-ba, Hội-đồng địa-hạt, và Ban biện Phố-tổng.

Vì mỗi thứ có vài ba cái mẫu thôi nên Bổn-Hiệu xin các quí ngài nào có cần dùng thì viết thư tiền cho Bổn-Hiệu mà hỏi giá, Bổn-Hiệu sẽ hồi âm cho quí ngài hiểu.

Nếu chậm trễ Bổn-Hiệu bán hết thì phải đợi cả năm bảy tháng nữa bên Pháp mới có gởi qua thêm.

Kính quí ngài rõ !

Imprimerie de l'Union,

NGUYỄN-VĂN-CỦA

Ký, rue Lucien Mossard,

SAIGON

Cời chụm

Tại Mỏ sông Bến-Chùa (Thủ-dầu-một) mua nhiều tính giá thật rẻ.

Ai muốn mua xin do nơi Bổn-Quán.

ALLO ! ALLO !

HÃY CHO TÔI BIẾT COI HÃNG NÀO MÀ BÁN MÁY TỐT HƠN HẾT

Máy xay lúa nhứt hạng CANOT hơi tốt lắm đó.

ẤY CÙNG LÀ HÃNG :

SALON NAUTIQUE

Môn bài 460, đường Paul Blanchy, **SAIGON**

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

Tiệm chánh ở tại Quảng-đông Hồi-thành — Đường Đại-Tân Tiệm nghánh ở tại Nam-kỳ Cholon, đường Canton — Môn bài 47, và ở tại Namvang (PNOMPENH) — Đường Prairie số 96

Nhị-Thiên-Đường Bổ Phế Thánh dược thủy

Thuốc bổ phế thánh dược thủy rất nên công nghiệm như thần, danh tiếng lẫy lừng trong người đều biết, các chứng ho dùng đến ít hết, không sai, tánh thuốc chẳng hàng chẳng táo đã cứu khỏi nhiều người, thật là một thứ thuốc hay thượng hạng độc nhứt vô nhị.

Chủ trị những bịnh như sau nầy : Thương phong (cảm gió) sanh ho hen, cảm nhiễm nổi nóng, lợi hượt ho lao hồi, con nít bị phong hàng, hơi thở nóng nảy, phổi sanh lao nhứt, tắc tiếng, lói tức, sốc hông, hoặc lớn tuổi bịnh ho, cả thảy các chứng bịnh đó dùng đến thuốc nầy thì động an nhiên vô sự mạnh mẽ như thường, ăn ngon ngủ ngon rõ ràng là một thứ thuốc hay lạ thường, chẳng có thuốc nào bì kịp.

Chư lãm trường có lòng hạ cố mua dùng, xin hãy nhớ lấy tâm nhãn kỹ nhận hiệu ông Phật mập của bổ-đường có cầu chứng nơi tòa bảo lãm thứ giả uống vào thêm hại. Bởi lẽ nầy có kẻ vì thâm tâm chế thuốc bậy bạ, người làm hiệu ve, lọ, nhãn dống lịch của bổn đường đem đi bán khắp lãnh thổ gọi thiên hạ.

Cách dùng : Trước khi dùng thuốc phải lắc cái ve cho thuốc trộn đều, mỗi ngày uống bốn lần, người lớn mỗi lần 1 muỗn soupe 3 giờ đồng hồ uống 1 lần, như bịnh giảm thì thuốc cũng phải giảm, con nít từ 1 tới 2 tuổi cho uống 10 giọt từ 2 tuổi đến 6 tuổi uống 15 giọt, từ 6 tuổi đến 11 tuổi 20 giọt từ 11 tuổi đến 16 tuổi uống nửa muỗn café như chứng bịnh chưa dứt thì cứ uống hoài đến hết bịnh thì thôi, đừng có một bữa uống rồi một bữa nghỉ hóa ra trễ nãy sự kiến hiệu của thuốc.

Mỗi ve lớn giá là..... 0$80

Mỗi ve nhỏ giá là..... 0 40

Feuilleton N° 44

TIỂU-THUYỀN

THẤT HIỆP NGŨ NGHĨA

七 俠 五 義

HỒI THỨ SÁU

(Tiếp theo)

« Lão-gia tức mình vì người ta khi mình như vậy mà mình đi làm cho được việc, thì hãy giữ phần đi dạng đặt hình, đừng cho ai biết được, rồi sẽ đi phòng do mới xong ; như mình đi được thì là công lao về mình, bằng mà đọ không được thì mình lại lén lút trở về, ai hay biết việc gì mà cười chê mình được : lão-gia nghĩ coi, có phải hay không ? »

Triệu-Hỗ nghe nói rất mừng, bèn khen rằng : « Thật mi giỏi quá, tính kế ấy rất hay. Vậy thì mi cứ việc lo sắm đồ ấy cho ta chớ ta, có biết vật gì ở đâu mà sắm hay giờ ? »

Người ấy liền đi hơn trót giờ tàn rồi mới trở về mà nói với Triệu-Hỗ rằng : « Cùng vì việc của lão-gia mà tôi hao tốn bất hậu, tôi mua sắm các món đồ hết 16 lượng rưỡi bạc của tôi đó. »

Triệu-Hỗ nói : « Khiến ít gì lại hại chi nao, miễn cho được việc thì thôi, của mi hao nhiều ta thế lại cho, nếu ta được thành công, hoặc ta có thưởng thêm mi nữa kia chớ. »

Người ấy nói : « Tôi sắm đã hết, song hãy giữ lão-gia phải đi với tôi, kẻo nhỡ nào cho vàng về không ai biết được, thì tôi sẽ cất dạng đôi hình giùm cho lão-gia mới được. »

Triệu-Hỗ nghe lời liền đi với kẻ tùng-nhơn ấy, ra khỏi công-quán, ôm đầu chỉ vàng về, người ấy liền mở gói đồ ngài ra, bảo Triệu-Hỗ cởi hết y-phục, lại lấy lụ bát hồi một mảy đem thui thủi thôi, quần áo thì lang thang bước thước, lấy chơn mình nầy cùng bồi hợp lại không có hoa hiết, lại lấy ra một cái mũ có rằng có rụt mà đội lên đầu Triệu-Hỗ, dưới chơn thì cho mang một đôi giầy rách tơ rách nát, nơi bắp-chuối lại đóng hai ba miếng thuốc đắng, làm như người bị đau ốp-iêm ; đâu đó xong rồi, người ấy lại giao cho Triệu-Hỗ một cái bị và một cây gậy tre; xem dưới nhãm trên thật rõ ràng là một tên ăn mày. Triệu-Hỗ cũng hèn tức-ngửi, bèn dặng đó người ấy phải giữ gìn bí-mật, chớ cho ai biết việc gì. Người ấy, vâng lời và nói với Triệu-Hỗ rằng : « Nếu ta đi xin ăn như vậy thì cũng không do nhỡ gì hết, lại lấy ra một cái mũ có rằng có rụt mà đội lên đầu Triệu-Hỗ, dưới chơn thì cho mang một đôi giầy rách tơ rách nát, nơi bắp-chuối lại đóng hai ba miếng thuốc đắng, làm như người bị đau ốp-iêm ; đâu đó xong rồi, người ấy lại giao cho Triệu-Hỗ một cái bị và một cây gậy tre; xem dưới nhãm trên thật rõ ràng là một tên ăn mày. Triệu-Hỗ cũng hèn tức-ngửi, bèn dặng đó người ấy phải giữ gìn bí-mật, chớ cho ai biết việc gì. Người ấy, vâng lời và nói với Triệu-Hỗ rằng : « Nếu ta đi xin ăn như vậy thì cũng không do nhỡ gì được, ta phải liệu sao bây giờ ? » Nghĩ như vậy thì chẳng nào thì trong làng lại cũng nông nầy hơn nữa, phải thì trước cũng đã tối rồi ; may nhờ có bóng trăng tỏ rạng, Triệu-Hỗ rằng đi lần tới gần bên phía trước.

Mà việc cũng tiếu xảo, Triệu-Hỗ bước đương đi, thình lình lại thấy một ánh kia nơi phía sau hờ trông có bóng người ở ngoài nhảy vào, Triệu-Hỗ trong lòng phải nghĩ, bèn nói thầm rằng : « Lạ dữ nầy ! Mới cần đâu hòm mà sao lại có ăn trộm ? Ôi ! Mà trết kẻ hèn, ta ở đánh mà theo bắn thì đi rồ ngay gian. » Liền bỏ cái bị với cây gậy tre xuống đó, rồi giựm chơn nhảy phóc lên bờ tường, dòm vào phía trong thấy có một đứng cái chết gần bờ tường rất cao. Triệu-Hỗ liền bước qua đồng cái ấy mà leo xuống, xây thấy một người đương nằm ở đó ; Triệu-Hỗ liền nhảy tới nắm đầu. Người ấy vùng la một tiếng : « Ây gia ! » Triệu-Hỗ lấy tay đặt miệng hắn và nói rằng : « Mi chớ la, nếu mi la thì ta ắt bẻ họng mi lập tức. »

Người ấy nói : « Tôi không la, xin giữ-gìn dùng thớ. »

Triệu-Hỗ hỏi : « Mi tên họ là chi, ăn trộm của người, tang vật đó đâu ? »

Người ấy nói : « Tôi tên là Diệp-thiên-Khi, nhà nghèo khó, có một mẹ già hơn tám mươi tuổi, không biết lấy chi mà phụng dưỡng mẹ già, bèn đến đi nơi tôi phải đi làm ăn nghề nầy mới làm thứ nhứt. »

Triệu-Hỗ xem dưới nhãm trên, ngó hồi công 4 phía, thấy dưới đất có một gói chi hãy lớ ra một đầu gói bằng vải trắng. Liền lấy chơn bước ra mà coi, thấy lói ra hai chiếc giầy nhỏ xíu. (*Gỡ ít giầy của đàn-bà Tàu cần bó*). Triệu-Hỗ phát nghi, liền xốc hết lên mà coi, té ra đó là một cái thây nữ-nhơn mà không có đầu. Triệu-Hỗ thấy việc lấy đó lại mà nói với Diệp-thiên-Khi rằng : « Ủa ! Té ra mi đã giết người ta rồi đây mà ! Thôi, ta nói thiệt cho mi biết, ta là người ở trong phủ Khai-phong, tuy chơn của Bao-đại-nhơn, Triệu-Hỗ là ta đây, cũng bởi cái án nầy mà ta phải cải dạng đổi hình đi đi phòng tra, mới cho mi biết. »

(Mai tiếp).

ECOLE DE DACTYLOGRAPHIE

Sténographie et Comptabilité Pratique

PHAN-VĂN-VINH

14, Rue Legrand de la Liraye, 14

(Dakao) Saigon

Trường dạy học-sanh máy viết, chữ tắc, bút toán và chữ Ân-lê. Ký khoa-học, Giáo-sư Langsa dạy rất chưn-mực và tinh giỏi. Học ba tháng nên nghề và sẽ bảo kiếm cho làm việc.

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN

Directeur-propriétaire : NGUYỄN-VĂN-KHIẾT

Ch. Rue Aviateur Garros, Saigon

TIRAGE 2.000 EXEMPLAIRES

Le Gérant : LÂM-VĂN-ĐỨC

Tirage, 2540 ex

Mercredi 29 Avril 1928

Saigon le 29 Avril 1928.

TẨY SẠCH UẾ TRƯỢC

giết chết cả loại côn trùng và vi trùng độc ác

GIÁ RẺ MÀ LẠI TỐT HƠN CÁC THỨ KHÁC

Giá mỗi thùng nhỏ lẻ : **0$50**

Kính cùng qui vị đặng rõ : **ĐẠI-ÍCH** *lại con đường Thủy-binh số 3 83-385 Cholon là một nhà trử rất nhiều xe-máy đạp, đủ màu, xe rất chắc chắn, nhẹ nhàng, như hiệu* **D.I.C. MALBROUGH AUTOMOTION TALBOT** *giá rẻ hơn các nơi.*

Đến **SUCCÈS** *đu kiểu, treo và đề bàn rất tiện, sáng không hiệu đâu nào sánh kịp.*

Trử : *Đồ đồ phụ tùng xe-máy, và đồ phụ tùng đến Succès vết may mui xe-kéo, xe-hơi và nịm xe-hơi.*

Kính mời qui vị Lục-châu chiếu cố, bán rất rẻ, vì có lại nhiều lắm.

Hàng gởi theo cách lãnh hóa giao ngân. (contre remboursement).
Vị nào sắn lòng chiếu cố, xin gởi trước cho 5 đồng.

Chủ nhân kính cáo.

313-315, rue des Marins. — Cholon.

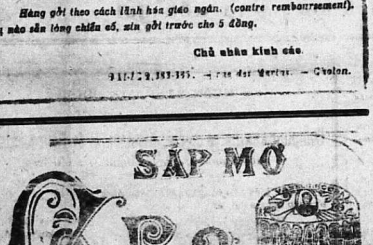

Xã-hội tiểu thuyết

Học-sanh hiện hình

(Dịch chuyện Tàu)

(tiếp theo)

HỒI THỨ MƯỜI SÁU

Bình-Sơ nghe nói chân mày, liền bảo tên gác cửa mà nói : Nãy chủ..... tôi đây một người bạn khách, chớ không phải Lại-bẩu-bố nào, sau khi quan lớn trở về, ngài xem danh thiếp của tôi thì biết, còn tôi trả ngụ tại Á-đông-lữ-quán, cần phòng số mười ba nếu quan lớn gọi điện-thoại cho tôi, thời gọi tôi Lữ-quán ấy là trùng, chú phải ghi chỗ ở của tôi cho chậu, bảo nói xét đi, chú nghe, tên kia đáp : thưa ngài..... ngài dạy bấy nhiêu lời, tôi xin ghi dạ, khi đó, Bình-Sơ trở về Lữ-quán, cứ để dạ sửa phiền, đoạn ngọ phạn vừa xong, chàng muốn đi hứng mát, bèn kêu tên bồi khóa cửa lại, mới bước ra ngoài cửa phòng, bỗng thấy một cái xe hơi, và chạy và bép kèn, vừa tới trước cửa Lữ-quán ngừng lại, tên sớp-phơ nhảy xuống xe liền đó, kêu tên bồi Lữ-quán mà hỏi rằng : hành-khách mướn phòng ngủ tại đây, có ai gọi bằng Tông-bình-Sơ chăng ? Tên bồi nghe nói lớm thinh, chạy tới một vị Trưởng-phòng hỏi chuyện. (Trưởng-phòng là người coi sổ bộ tại phòng ngủ) Trưởng-phòng lật sổ xem kỹ, rồi bẩm tên bồi hỏi tên Sớp-phơ mà rằng, nãy chú..... Tông-bình-Sơ ở tại từng lầu thứ nhứt, chú có sự gì hỏi chăng ? tên sớp-phơ chẳng đáp một lời, vụt nhảy lên lầu khi đó, Bình-Sơ thấy vậy liền hỏi : Chú kia..... Tông-bình-Sơ là tôi đây, chú kiếm tôi việc gì vậy ? Tên sớp-phơ ghé mắt ngó Bình-Sơ một cái, liền tức cười mà rằng : Thưa ngài... tôi đây là gia-nhơn của Đông-đại-nhơn, chớ không phải người nào lạ, Đông-đại-nhơn biết ngài trả tại Lữ-quán, khiến tôi tới nghinh tiếp ngài, Bình-Sơ hỏi : Đông-đại-nhơn ở tại Bỷ-đường, hay là ở tại Trú-sở ? Tên sớp-phơ thưa : Đông-đại-nhơn vẫn có mấy vị đại-nhơn khác, hội-đồng tại Câu-lạc-bộ, đặng rước ngài tới chơi, Bình-Sơ thầm nghĩ rằng : Đông-ái-Xuân không thỉnh khách tôi nhà, lại thỉnh khách tôi Câu-lạc-bộ, lại để lại có mấy vị đại-nhơn thuở nay không quen biết, ta thiệt không muốn tới đó khó lòng, song Ái-Xuân đã khiến người tiếp rước tại đây, ta lẽ nào từ chối cho được. Bình-Sơ còn đương suy nghĩ, thời tên sớp-phơ cũ thôi thúc ra đi, Bình ta bèn nhẩy lên xe hơi, chạy mười phút đồng hồ tới chỗ, khi ngừng xe phía trước, trông thấy một cái nhà Pha ba lầu, trước cửa có biển thiếc vàng, đề năm chữ : «Đồng Chí Câu Lạc Bộ» Bình-Sơ xuống xe đứng đó, khiến tên sớp-phơ đem danh thiếp vào lầu, một lát thấy mấy người chạy ra, tính là mũ cao áo rộng, Bình ta nhìn mặt mũi người đi trước, biết là Đông-ái-Xuân, kế hai người đi sau, là Chấn-Sơn và Thoại-Tài, chàng cũng nhìn rõ mặt, chỉ có ba bốn người nào lạ, thời Bình ta không biết là ai, nhưng mấy người đã ra tiếp rước, thời bất cần quen lạ, người nào, hai đàng cũng nắm tay chào mừng tất cả, đoạn khách chủ bước vào nhà khách, kéo ghế ngồi chung một bàn. Ái-Xuân lật đật bép chuông, thời bộ-nhơn pha nước trà liền đó, đương khi uống trà nói chuyện, Ái-Xuân xin lỗi Bình-Sơ mà rằng : Bình-huynh huỷ cố tiếp trà hơi lâu, mà rất tôi đi vắng, ngày nay tôi về trú sở, nghe gia-nhơn học chuyện tổ tường, tôi vốn muốn thân hành tới Lữ-quán một khi, đặng rước Bình-huynh về tệ-trú trò chuyện, tôi lại nghĩ Chấn-Sơn huynh, và Thoại-tài đệ, cũng một bạn học với Bình-huynh, chỉ bằng anh em hội điện lại bổ nơi, để nghinh tiếp Bình-huynh luôn hề, vả lại bộ nầy là một chỗ « công dư tiêu khiển » hễ rảnh việc quan thời thừa hứng giải phiền, vì anh em tôi lập một hội đồng liêu, chớ ngoại nhơn không được dự hội, bộ nầy gọi bằng « đồng-chí-câu-lạc-bộ » bạn đồng-chí hành lạc với nhau, nay anh em tôi rước Bình-huynh tới đây, là tỏ lòng liên lạc vậy xin Bình-huynh hiểu thấu chỗ đó, chớ chấp trách phiền lòng. Ái-Xuân nói mới dứt lời, lại chỉ mấy người Bình-Sơ không quen biết mà nói : Bình-huynh.... mấy vị nầy là Bộ-viên cả, chớ không phải người nào, nghe nói Bình-huynh huỷ-cố tới đây, nên mấy vị tới chào mừng một chút, bởi vì tôi có học chuyện Bình-huynh cho mấy vị biết, thời mấy vị nghe tiếng Bình-huynh đã lâu, nay mấy vị gặp Bình-huynh tại đây, cũng như gặp bạn quen một thứ.

(Mai tiếp.)

TRẦN-SONG-BÍNH.

Thuốc PEPTO-KOLA

(Peptone, Glycérophosphate et Kola)

Là vị thuốc rất lại bổ không thứ nào bì kịp, chẳng riêng cho mấy người nào ngay ngủ không dậy, ăn yên giấc, hay lo mệt nhọc vì làm công chuyện nhiều.

Đó là một thứ rượu mùi vị rất ngon ngọt.

Mỗi khi dùng cơm rồi nếu uống một ly nhỏ thứ rượu nầy thì mau phục sức mạnh lại.

Có gởi bán lại các nhà thuốc.

Xin xem cho kỹ cái hiệu

Laboratoires Maurice ROBIN, 13, Rue de Poissy, PARIS

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG DƯỢC PHÒNG

Tiệm cái Rue Đại-Tân N° 145 Canton. — Chỗ trử bán Rue de Canton N° 47 Cholon
Tiệm ngành Rue de Praire N° 96 Pnom-Penh

NHỊ-THIÊN HUYẾT-TRUNG-BỬU

Thứ thuốc nầy đã có thầy thuốc thí nghiệm rồi bổ không có sự độc địa chi trong thuốc cả.

Trăm nước thạnh suy cũng bởi lại nơi dân mạnh hay là yếu, do nơi khí huyết mà ra, cho nên phải hiểu rằng khí huyết làm cho cũng trong nước và bền chặt gốc lại thêm là giống rất mạnh mẽ, vì nay đương lúc chiến tranh nên ta phải gắp mà lo xét cho hết sức cho nên chậm trễ phải lo vững bền khí huyết cho lắm, mới đặng trong thế-giới đã mở mang, muốn việc cũng phải lấy sự chắc là gốc. Vậy thì có thứ thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *là thiệt rất bổ huyết của can tâm và thêm sức mạnh trong thân thể. Cũng vì bởi tìm kiếm hết sức mới đặng thuốc nầy.*

Người ốm yếu da mặt như giấy thì biết cái phần huyết đã hư rồi vậy uống luôn thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *bấy bửa thì da thịt trở nên đỏ sắc mặt tốt tươi khi chưa uống thuốc nầy thì lấy kim chỉ trên đầu ngón tay ra máu tỉ nhiều trên miếng giấy xem cho kỹ sắc máu thế nào rồi đến khi uống thuốc đặng 7 ngày cũng làm như trước chỉ máu nhiều trên giấy thấy sắc máu trở nên đỏ tươi còn dùng được lâu thì mập hơn khi chưa uống thuốc, còn khi mình chưa uống hãy đi cân thử cho biết đến khi dùng thuốc đặng 7 ngày thì cân nặng thêm nửa cân còn khi chưa uống hãy cầm vật chi nặng trên một gốn gio lên thử coi sức mạnh đường nào, đến khi uống thuốc nầy đặng 7 ngày lại làm y như vậy cũng hử vật ấy gio lên như khi không biết nặng, vậy thì phải biết thuốc* **Huyết-Trung-Bửu** *nầy làm cho mình mạnh mẽ là bao nhiêu.*

Còn như người máu huyết không đặng đầy đủ tỉ mấn nói chuyện nếu uống thuốc nầy phần khi đầy đủ có hát hoặc nói đến 3 4 giờ không nhàm mà rất sui vẻ vậy thì phải biết thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *rất hay và quí báu là dường nào.*

Còn người huyết hư bước đi xa không được nữa đặm đường thì mệt, uống thuốc nầy rồi chừng một tháng rồi chạy đến một đặm đường không biết mệt.

Còn thêm một chứng rất hay như làm đàn dục thái quá thì tạn thận đã kém suy thì thần người lạnh, uống thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *sáu bảy bữa thì thêm tinh thần lại và ăn hơi tỉnh khi bởi nhờ máu mà ra lẽ phát huyết kém thì tạn thận phải kém nên uống thuốc bổ huyết ấy là uống bổ tạn thận vậy thì thấy những chứng bịnh nói trên đã đều phải biết sức hay dường nào.*

Lại còn thí nghiệm người đã ít sửa không tốt uống thuốc nầy sáu bảy ngày thì người vú có sữa hơn 3 phần khi trước và tốt, còn người đàn-bà đường giáp tháng khi bồm, khi dợt, khi trời, khi sực, làm đau bụng hoặc ra nhức làm bằng không đặt, uống luôn một tháng thì huyết sẩu trở nên đỏ tươi và đúng ngày không đau bụng còn uống luôn mỗi tháng chỉ dùng hà trời sục những đều nói đó đều xấu đều chứng rõ thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *thêm phần huyết tốt bổ là dường nào.*

Thường khi con nít nó mất sữa thì ngôi tiên thiên đã kém thì sanh nhiều bịnh khó, hoặc đến năm trở nó chưa biết đi đứng rõ biết bịnh ấy là tại khí huyết chưa đủ hoặc bịnh cam tích cũng bởi đó mà ra, như con nít từ bảy tuổi đến năm tuổi nó đã đi rồi phải cho uống thuốc **Huyết Trung-Bửu** *1 muỗn cà-phê mỗi ngày 3 lần pha với nước ấm thì trở nên mạnh mẽ xương cứng và chẳng hề có bịnh chi khác như khi còn nhỏ máu đầu đã đến giả nó không hay đau đớn.*

Một người đàn-bà đường kinh đứng hoặc khi trời khi sực hay làm đau bụng uống thuốc nầy đường kinh trở nên tốt lại và đậu thai, còn những người đàn-bà có thai, uống thường tới khi sanh đẻ mau mắng và sức có mạnh, lại ngày sau đứa con ấy cũng ít bịnh vì đã có bổ dưỡng khí huyết trước thì cái sữa của người đàn-bà trở nên tốt cho con nít bú tự nhiên nó phải mạnh mẽ, còn người đàn-bà huyết khí hư thì sanh rầu buồn lo lắng nằm ngồi không yên, tại can hỏa hừng lên, làm đau bụng và nhức mỏi cả mình mà uống đặng thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *thì huyết tốt lại, cang hỏa chẳng hừng lên, khỏe khoắn trong mình và các chứng bịnh đã nói trên cũng tiêu trừ đặng hết.*

Còn người tuổi trẻ ngôi tiên thiên và ngôi hậu thiên suy kém hao yếu đàm dục khí huyết hao kém sanh ra da mặt vàng hay xẩm xỉu tối tăm đau lưng lỏng đầu gối tay chơn yếu đuối phải lúc tàn canh và tạn thận suy kém mà lang cái ác làm ra lỗ tai lũng bùng thì phải uống thuốc nầy được một tháng thì mặt mày trở nên tươi tốt và lần lần nó có sức mạnh và các chứng bịnh đã nói trên đó đều đặng tiêu hết.

Một người học hành kia phải bị lo lắng quá độ thì tâm huyết phải hao kém sắc mặt như giấy trắng, nhưng đặng dùng thuốc nầy thì tâm huyết trở nên mạnh mẽ, và khí huyết đầy đủ lại và nở nang lành vóc, con người rất nên xin đẹp.

Một người già cả khí huyết suy kém tinh thần yếu đuối, hãy dùng thuốc nầy thì tự nhiên tóc xanh và rất đen lại, có sức mạnh da thịt hết dùng, thường ngày thêm sức giả trẻ nên trẻ.

Cách dùng : *Người lớn mỗi ngày uống 3 lần trước khi ăn cơm nửa giờ, hoặc ăn rồi mất lần 1 muỗn ăn cơm, nếu khuấy nước ấm ấm mà uống.*

Giá mỗi ve nhỏ. . . . . 1$20 | Giá mỗi ve lớn . . . . 2$00

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG Y-SĨ VI-TÊ-SANH, kính cáo.

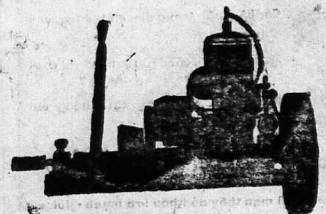

DƯỚI HU,O,C
MIỆU :
L. L.
57-w10
MÀ LỰC

KIỂU RIÊNG
ĐỂ CHO
THỢ BẮN
CHAY MÁY

SỨC MẠNH HƠN HẾT và giá rẻ hơn hết
Xin hãy đo tại
A.C.R.I.C.

Bởi vậy số bán càng ngày càng thêm một cách lạ thường
là tại nơi đây bán ròng thuốc tốt
Thiên hạ ưa dùng thuốc của Đại-dược-Phòng L. SOLIRENE

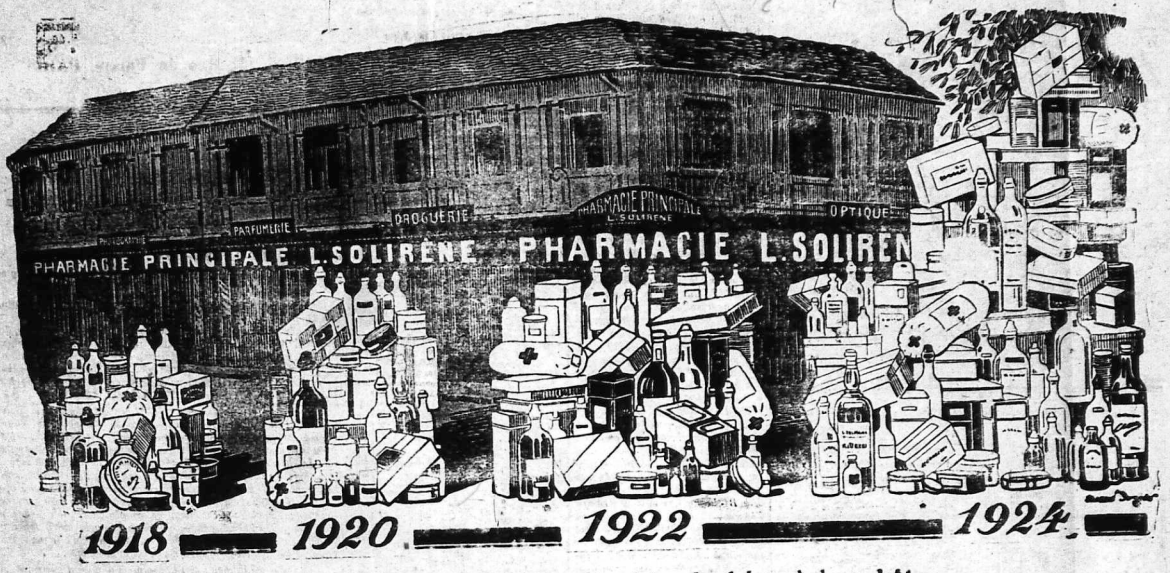

Nội cõi Đông-Pháp, có nhà nầy bán rẻ hơn hết
ở Lục-châu gởi thơ mua thuốc, nhiều hay là ít không tính tiền gởi

VIN TONIQUE & BI-NUTRITIF
Du Docteur RIF

Vệ-sanh TỬU *của Lương-y* **RIF chế ra**

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gan cốt càng là trân hiệu tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều nống dặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm với thấy ngày xuân đã thôn mòn, hễ nống rượu nầy vô, thì ắt dặng cứ lên thành đồng, mặt mày tươi tốt cơ như trẻ, lại mảng hơn xưa.

Còn con nít liệt ẩm, đờn bà mất máu, có huyết hạch, có chửa, những kẻ hao tổn tinh thần, hễ nống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm bội, da mặt đỏ rằng, tinh thần trán kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trể bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190-192, Rue des Marins, Cholon.

THUỐC HIỆU :

Capsules de Santal Salolé Thomas

Khi trước ông Lương-y Méderu có chế một thứ thuốc hiệu là Đông-phương Thiên-trước Santal Citrin tinh.

Trong tờ «Times-báo» tháng Juin năm 1865 trương thứ 571, ông lương-y ấy có làm một bài diễn-thuyết như nầy :

Thuốc nầy hay hơn thuốc **Copahu & Cubèbe** *uống nó vô hại mà mùi thơm tho ; dầu nống bao nhiêu cũng không phạt tỉ. nống nó rồi cái mùi nước đái phải khác xa và trong vài ngày sẽ thấy hiệu nghiệm nó.*

Thứ thuốc Salol các y-viện đều dùng nó đã dặng 25 năm nay, nống nó vào thì lợi thấy bổ thận.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhồi vị Salol vào trong Santal làm cho cho hai vị thuốc nhập làm một, mà trợ lão dương càng là bổ dưỡng kẻ ra tráng kiện.

Thuốc nầy dễ nống lắm, hễ vào bụng rồi thì man thao.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống từ tám hườn cho tới mười hoàn thì chắc lành bịnh lậu, bất kỳ lâu mới gì phải mạnh rảo.

Tại tiệm thuốc Pharmacie principale của ông L. SOLIRENE là bào chế hạng bào chế y-sanh, ngang nhà hát Tây Saigon số

MUỐN SANH LỢI NHIỀU
NÊN ĐẾN TẠI HÀNG:

Comptoir auxiliaire de commissions et de Représentations

109, Boulevard de la Somme -:- SAIGON

Bổn hiệu bán ròng các hiệu máy danh tiếng cả hoàn-cầu. Để ít tốn hao mà giá lại rẻ.

Máy xay lúa đã hạng-gạo không nát.

Máy Moteur AMADOU chạy ít tốn dầu.

Máy đèn điện chạy bằng dầu lửa.

Máy làm rạch, nước đá, bơm (pompe) nước

Máy tàu hơi, máy gắn 'am bắn v. v.

Còn nhiều thứ máy kể không xiết.

Bổn hiệu :

Có xưởng đóng tàu hơi Caro' automobile khô g dầu dầu sánh.

Những tay thợ đều là người chuyên môn bên Pháp-quốc.

Còn máy móc có quan Bác-vật kiểm xét kỹ càng.

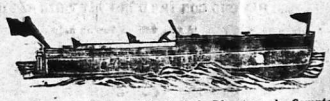

Xin viết thơ thương nghị với M. le Directeur du Comp'oir auxiliaire de Comm ss.ons et de Re.résentations [illegible] lời lập tức.

Các bà muốn trong gia-đình đặng yên ổn chăng ?

Muốn cho con cái đặng sớn sơ vui chơi mau đỏ da thắm thịt chăng ?

Muốn được các sự ấy thì không chi bằng các bà dùng :

Sữa bò hiệu « BERNA »

mà nuôi con thì mau thấy nó khôn lớn mạnh giỏi và thông minh đỉnh đạt.

Đại-lý nội cõi Đông-pháp :

Hãng L'UNION COMMERCIALE INDOCHINOISE & AFRICAINE.

Hãng nghánh ở : SAIGON, PNOMPENH, HAIPHONG, HANOI, NAMDINH, BENTHUY, THAIBINH, YUNNANFOU, TOURANE, HUE, QUINHON, NHATRANG, DONGHOI, THUYA.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn **250.000** *đồng bạc*

Công-ty làm những việc kể ra sau nầy :

1° — Lãnh tiền 5cm gởi không hạng kỳ bằng bạc Đông-Pháp hay là tiền quan Langsa, cho 4 ly lời mỗi năm ; (4%)

2° — Lãnh tiền TIẾT-KIỆM cho 5 ly lời mỗi năm ; (5 %) (bao nhiêu cũng nhận)

3° — Lãnh tiền đem gởi có hạng kỳ, cho 6 ly lời mỗi năm ; (6 %)

4° — Bán chi phiếu (chèques) và gởi tiền qua Đại-Pháp bằng dây-thép hay là gởi theo tàu trực (transferts par câble ou par courrier) ;

5° — Cho vay đồ cầm ;

6° — Cho vay về hàng hóa nhập cảng ở ngoại-quốc (ouverture de crédit à l'étranger).

Công-ty *VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG* sẵn lòng mà chỉ rõ cho đồng-bang chúng ta biết những công việc ở nhà Ngân hàng mà đồng-bang muốn cần dùng.

Ông Huỳnh-đình-khiêm, *Nghiệp-chủ ở Gò-công, Danh-dự Hội-trưởng ;*
» Trần-trinh-Trạch, *Nghiệp-chủ ở Bạclieu, Chánh Hội-trưởng Bản Trị-sự ;*
» Nguyễn-tấn-Văn, *Hội-đồng Thành-phố Saigon, Phó Hội-trưởng ;*
» Nguyễn-văn-Của, *Chủ nhà-in, Quản-lý Đánh-máy.*

SOCIÉTÉ ANNAMITE DE CRÉDIT
56, rue Pellerin
Dây-thép số 903. Tên dây-thép : [illegible]

C.J.BONNET
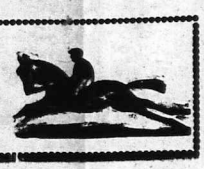
LẤY KÍM CHO ĐỀN CÁC CÔNG NGƯỜI CÓT NGỰA NÀY
KHI CHU-TÔN MUỐN RƯA RÀNG LỊA